

Soep met ballekes

Komedie van

Mieke Verbelen

Dit stuk mag gespeeld worden na schriftelijke toestemming van de auteur:

mieke.verbelen@gmail.com

Rechten bij Sabam

**KOMEDIE IN VIER BEDRIJVEN
VOOR DRIE DAMES EN VIER HEREN**

Dames :

REBECCA : 21 jaar (dochter van Lidy en Ben)

LIDY : 46 jaar (moeder van Rebecca, ex van Ben)

Néné : 69 jaar (moeder van Ben, schoonmoeder van Lidy, vrouw van Mon, grootmoeder van Rebecca)

Heren :

RAF : 30 jaar (nieuw lief van Rebecca)

VICTOR : 55 jaar (vals lief van Lidy)

MON : 69 jaar (vader van Ben, schoonvader van Lidy, man van Néné, grootvader van Rebecca)

BEN : 48 jaar (vader van Rebecca, ex van Lidy, zoon van Néné en Mon)

KORTE INHOUD

Rebecca wint de lotto! Zelf blijft ze vrij nuchter, maar haar moeder Lidy laat het breed hangen. Zeer breed. Alsof ze zelf gewonnen heeft.

Lidy is na het plotse vertrek van Rebecca's vader nooit terug van straat geraakt. Daar hoopt ze met haar nieuwe status snel verandering in te brengen. Ze gaat internet-daten en Victor ziet een bemiddelde dame als Lidy wel zitten.

Of zijn bedoelingen zo zuiver zijn als die van Raf, de nieuwe vriend van Rebecca valt te betwijfelen. Victor begint zich nog maar net ten huize Rebecca en Lidy te settelen als bomma Néné op de proppen komt.

Néné is haar leven in dienst van echtgenoot Mon kotsbeu en is het thuis afgetrapt. Niet veel later rolt ook Mon door het deurgat met in zijn kielzog zoon Ben, vader van Rebecca, ex van Lidy.

Eindelijk komen Lidy en Rebecca te weten waarom Ben er zoveel jaren geleden is uitgetrokken. En wat dit met soep met ballekes te maken heeft... is een groot misterie dat hier wordt onthuld.

De ontknoping volgt. Het verloopt niet voor iedereen zoals gedroomd. Victor weert zich als een duiveltje in een wijwatervat, of als een balleke in de soep.

PROLOOG

DOEK DICHT.

Voor het doek: een (versleten) zetel met daarin de twee hoofdpersonages: Rebecca en Lidy.

Rebecca (dochter 21 jaar) en Lidy (moeder 46 jaar) zitten naast elkaar in twee-zit. Face zaal. Lidy ligt snurkend te slapen. Rebecca tuurt naar denkbeeldig TV-scherm. Op geluidband horen we de tune van de Lottotrekking met commentaarstem die de inleiding tot de trekking geeft.

REBECCA Ma, 't is de moment. Ze gaan de uitslag geven.

Lidy produceert een kort en krachtig snurk-geluid.

REBECCA *(schudt haar moeder zachtjes heen en weer)*
Ma!? Moet ge niet weten of ik gewonnen heb?

Lidy snurkt rustig verder.

REBECCA Dan niet.

REBECCA zet met afstandsbediening het geluid iets harder. We horen de commentaarstem via bandopname.

COMMENTAARSTEM

En dan geven we nu de uitslag van de Lotto-trekking.

REBECCA Begint er maar aan. Ik ben er helemaal klaar voor.

Kijkt naar haar snurkende moeder

REBECCA Ons ma zo niet.

COMMENTAARSTEM

Het eerste nummer is het nummer 18.

REBECCA *(grinnikt)*
Al ene juist. Een goed begin.

COMMENTAARSTEM

Vervolgens krijgen we het nummer 8.

REBECCA *(vindt het nog allemaal heel belachelijk)*
Woeps. Twee oké. Ma, ge weet niet wat ge mist.

COMMENTAARSTEM

12.

REBECCA 't Zal toch niet waar zijn zeker? Drie juist. Dan hebt ge toch al iets.

COMMENTAARSTEM

5

REBECCA *(verbazing en ongeloof)*
Heb ik. Vijf, acht, twaalf en achttien.

Stoot haar moeder ongeduldig aan. Die gromt, stopt even met snurken en legt zich anders.

COMMENTAARSTEM

42

REBECCA *(wordt nerveus)*
Shit man. Vijf op een rij. Als hij nu 35 zegt...

COMMENTAARSTEM

35

Rebecca staart stom voor zich uit.

COMMENTAARSTEM

En als bijkomend nummer... 30

Rebecca laat nog een klein piepgeluidje horen.

COMMENTAARSTEM

Dat waren de nummers van deze trekking. Hopelijk bent u bij de gelukkigen. We zetten ze nog even in volgorde: 5... 8...

Rebecca geeft geen krimp. Zet met de afstandsbediening televisie uit. Blijft stil voor zich uitstaren.

Lidy wordt wakker.

Lidy Waarom zet gij die TV af? Ik was aan 't kijken.

REBECCA *(sec)*
Ik heb gewonnen.

LIDY Wat zegt ge?

REBECCA *(moet zichzelf nog overtuigen)*

Ik heb gewonnen.

LIDY Wat hebt ge gewonnen?

REBECCA *(begint erin te geloven)*
Ik heb gewonnen!

LIDY Wablief?

REBECCA *(juichend)*
Ik heb gewonnen!!!

Springt nu recht en begint dol van vreugde te springen en te roepen

REBECCA Ik heb gewonnen! Ma! Ik heb gewonnen! De lotto!

LIDY *(boos, want denkt dat Rebecca een streek uithaalt)*
En ik moet dat geloven.

Rebecca toont lot

REBECCA 't Is echt. Hier kijk. Allemaal juist.

LIDY *(verongelijkt)*
Da 's niet schoon van uw moeder er zo door te sleuren,
Rebecca.

REBECCA Denkt gij dat ik aan 't zwanzen ben? Bel naar de lottofoon,
als ge me niet gelooft.

LIDY *(krijgt hoop, maar nog voorzichtig)*
Zijt ge zeker?

REBECCA Ma, gij waart aan 't slapen. Ik niet. Ik was klaarwakker en
ik heb ze duidelijk die nummers horen afroepen. Ik heb
het gezien! Ze stonden op het scherm.

LIDY Alles juist?

REBECCA De hele rij.

LIDY Gewonnen?

REBECCA Gewonnen!

LIDY *(zot van vreugde)*
Wij hebben gewonnen!

REBECCA Ik ben rijk!

LIDY *(juichend)*
Jabbedabbe... (doe)

Lidy slikt haar juichkreet in als het doordringt wat Rebecca zei

LIDY *(beetje zuur)*
Gij zijt rijk?

REBECCA Mijn lotje. Gekregen voor mijn verjaardag.

LIDY Van mij.

REBECCA Van u ja. Hoeveel zou het zijn?

LIDY 't Was toch de superpot van... hoeveel miljoen?

REBECCA Ik durf het bijna niet zeggen.

LIDY Vijf miljoen?

REBECCA Vijf miljoen euro. Da's... Da's...

LIDY Veel te veel om alleen op te doen. Ge gaat dat toch met mij delen, Rebecca. Als ik dat lotje niet had gekocht...

REBECCA Gegeven is gegeven.

LIDY Gaat ge zo krenterig doen? Vijf miljoen! Weet ge wel wat ge daar allemaal mee kunt kopen?

REBECCA Een huis. Ik kan alleen gaan wonen.

LIDY Ge hebt hoe dan ook iemand nodig om uwe was en uwe plas te doen. Heb ik dat niet goed gedaan? Al die jaren?

REBECCA Ja ma.

LIDY Tien jaar sta ik er alleen voor. Van toen die rotzak van een pa van u mij in de steek liet.

REBECCA Niet beginnen, ma.

LIDY Denkt gij dat ik voor mijn plezier ben gaan poetsen?

REBECCA *(met verveelde blik want heeft dit al zo dikwijls gehoord)*
Nee, ge deed dat voor mij.

LIDY Als ge dat maar weet. Kijk naar mijn handen! Hebben die afgezien. Afgezien!

REBECCA Ik weet het, ma.

LIDY Ik heb gezworen: den dag dat ik niet meer moet gaan kuisen, laat ik mijn nagels doen. En ik moet niet meer gaan kuisen! Dank zij het lotje dat ik heb gekocht...

REBECCA Voor mij.

LIDY Maar ik heb het wel gekocht.

REBECCA Da's waar.

LIDY Nu zoudt ge mij zomaar in de steek laten. Uw arme moeder...

Lidy kijkt Rebecca verwijtend en ongelukkig aan. Haar lippen beginnen te trillen. Een droge snik.

REBECCA Alstublieft! Ge gaat toch niet beginnen wenen.

Het begin van een melodramatische huilbui. Lidy laat een eentonig klagend geluid horen. Haar gezicht wordt een droevig masker. Het duurt lang voor ze naar adem snakt.

REBECCA Ma! Stop daarmee!

Lidy blijft janken. Schudt vertwijfeld het hoofd. Kan het niet geloven. Tast naar een zakdoek.

REBECCA Niet doen, ma. Ge weet dat ik niet tegen dat kattegejank kan!

LIDY Kattegejank? Dat is verdriet! Gij trapt op mijn hart! Is dat mijn dank voor al wat ik voor u heb gedaan? Voor u ben ik een alleenstaande moeder gebleven. Ik had nochtans occasies genoeg.

REBECCA Welke occasies? Ge bedoelt die mannen die ge dank zij mij via het internet hebt gevonden?

LIDY Ja.

REBECCA Die mannen die na één afspraakje niks meer van zich lieten horen? Zijn dat de occasies die ge bedoelt?

LIDY Ze bleven weg als ze zagen dat ik een dochter had.

REBECCA Nu zal 't nog mijn schuld zijn! Trouwens ze wisten dat ge een dochter had. Dat hebben we in elk profiel geschreven.

LIDY Niet in die dat ik heb getikt.

REBECCA Daar heeft geen kat op gereageerd. Het stond vol tikfouten... En leugens.

LIDY Als ge niet liegt, raakt ge nooit aan ne vent. Dat gaat ge nog wel leren.

REBECCA Ik denk niet dat ik u als voorbeeld moet nemen, hé ma. Den enige die langer dan één nacht is gebleven, was mijn pa. Ne klaploper en nen dronkaard volgens u.

LIDY Niet alleen volgens mij. Zelfs zijn moeder gaf mij gelijk.

REBECCA Die geeft u gelijk omdat ze geen venten kan uitstaan.

LIDY Kan Néné geen venten uitstaan? Waarom is ze dan al bijna vijftig jaar met ene getrouwd? Zeker niet voor 't geld. Want Mon heeft geen geld.

REBECCA Ze hebben u toch geld gegeven.

LIDY In 't begin ja. Toen uw pa pas weg was. Toen hadden ze nog compassie met mij. Maar dat heeft niet lang geduurd.

REBECCA Ge hebt ervan geprofiteerd. Gelijk ge nu ook van mij wilt profiteren.

LIDY Ik profiteer van niemand. Ik vraag alleen dat ge uw verstand gebruikt. Gij krijgt in uw eentje al dat geld nooit op.

REBECCA (*glimlacht, want wil toegeven*)
't Zou wel lukken, maar misschien is 't toch plezanter als ge mij wat helpt.

LIDY Hoezo?

REBECCA Ik was u maar aan 't plagen.

LIDY Ge bedoelt...?

REBECCA Natuurlijk wil ik met u delen.

- LIDY Echt?
- REBECCA Maar we gaan het wel verstandig aanpakken.
- LIDY Gij wilt met mij delen?
- REBECCA Laat ons zeggen dat ik het geld beheer en dat gij krijgt wat ge nodig hebt.
- LIDY Dan moet ik het altijd komen vragen.
- REBECCA Ik denk dat dat beter is. Gij hebt nooit met geld leren omgaan.
- LIDY Ah nee! Ik had er geen. Hoe had ik het dan kunnen leren?
- REBECCA Al wat ge verdiende, hebt ge uitgegeven. Ook aan dingen die ge niet nodig had.
- LIDY Wat had ik dan niet nodig volgens u?
- REBECCA Die permanente make-up bijvoorbeeld. Hoeveel heeft dat niet gekost?
- LIDY Veel.
- REBECCA En had ge dat nodig?
- LIDY Ja. Da's 's morgens een uur tijd gewonnen. En ik moet veel minder make-up kopen. Gewoon wat bijwerken en klaar. En ik zie er altijd goed uit. Ook in bed.
- REBECCA *(spotlacht)*
Ja, da's wel belangrijk. Ge slaapt altijd alleen.
- LIDY Niet altijd. Soms heb ik gezelschap.
- REBECCA Ge zegt dat ze altijd het licht uit willen.
- LIDY Nee, ik wil dat. 't Is allemaal niet meer zoals het geweest is. Vroeger ja! Toen ik zo oud was als gij! Ik was een beauté. Ik had maar te kiezen.
- REBECCA *(spottend)*
Ge hebt gij goed gekozen.
- LIDY Uw pa was gene misse in die tijd. Wij waren een schoon koppel.

- REBECCA Maar toen kwam ik en de miserie begon.
- LIDY Ben begon te drinken. Alle dagen bleef hij plakken in 't café. Alle dagen wat later thuis. Tot op een dag... dan kwam hij gewoon niet meer naar huis.
- REBECCA *(met gespeelde dramatiek haar moeder nabootsend, want heeft ook dit verhaal al zo dikwijls gehoord)*
Ik was amper elf ocharme.
- LIDY Gij waart amper elf jaar ocharme. Ge moest uw plechtige communie nog doen. Ik heb u nooit een deftig communiecadeautje kunnen geven.
- REBECCA Maar ge kocht wel voor uzelf een nieuwe fiets.
- LIDY Omdat ik moest gaan werken! Een auto kon ik mij niet permitteren.
- REBECCA Dat weet ik wel. Ik verwijt u niks.
- LIDY Ik heb u toch ook met mijn fiets laten rijden.
- REBECCA Als ge hem zelf niet nodig had. Alleen in 't weekend dus. Om naar bomma en bompapa te rijden.
- LIDY Zij vroegen dat. Gij zijt hun enige kleinkind.
- REBECCA Ik zie ze alletwee doodgraag, maar waarom moeten die nu altijd ruzie maken? Om zot van te worden.
- LIDY Maar ze kunnen mekaar niet missen.
- REBECCA In ieder geval: zo wil ik nooit getrouwd zijn. Als mijne vent...
- LIDY *(onderbreekt)*
Ge hebt gene vent.
- REBECCA Als ik ooit ne vent vind, dan moet het op alle fronten klikken. Als hij begint te vitten op mij, gelijk bomma en bompapa vitten op mekaar, dan ben ik weg.
- LIDY Dan zet ge hem aan de deur. Gij moet niet weg. Gij hebt geld. Gij doet wat ge wilt.
- REBECCA Ge hebt gelijk. Ik doe wat ik wil. Vanaf nu kan ik doen wat ik wil.

LIDY En wat wilt ge?

REBECCA Ik koop een huis. Eén dat groot genoeg is voor ons twee. Ieder zijn eigen verdieping. Dat we mekaar niet in de weg lopen.

LIDY Fantastisch!

REBECCA Dat we mekaar niet in de weg lopen?

LIDY En dat we eindelijk geld hebben! Zoveel dat we een bad kunnen nemen in champagne.

REBECCA Rustig ma.

LIDY En ik stop met werken. Dat ze zelf hun vuiligheid opkuisen.

REBECCA Gedaan met alle dagen uw handen te soppen in de javel en de ammoniak.

LIDY 't Is daarvan dat ik dat gat in mijn hand heb gekregen.

Rebecca lacht. Lidy lacht mee

LIDY Echt waar!

LIDY EN REBECCA VERDWIJNEN IN COULISSEN.

DE TWEEZIT WORDT WEGGEHAALD.

*DOEK GAAT OPEN
DECOR VAN RIJK AANGEKLEDE MAAR NIET ECHT SMAAKVOL
INGERICHTE LIVING. HET NIEUWE HUIS VAN REBECCA EN LIDY.
GEMEENSCHAPPELIJKE LIVING.*

EERSTE BEDRIJF

*EEN JONGE KEREL, RAF - 30 JAAR - NIEUWE VRIEND VAN REBECCA
LAAT VICTOR - 55 JAAR - DE NIEUWE VRIEND VAN LIDY BINNEN.*

RAF Kom binnen, kom binnen. Pakt ne stoel en blijft wat
staan.
*(Lacht gemoedelijk met zijn grapje, maar Victor is te zeer
onder de indruk. Kijkt rond. Heeft Raf niet eens gehoord.)*

RAF *(ietwat teleurgesteld)*
Of ga zitten.

VICTOR Excuseert?

RAF Doet of ge thuis zijt.

VICTOR Dank u.

Victor kijkt nog wat rond. Gaat dan zitten. Niet helemaal op zijn gemak.

RAF Gij komt toch voor Lidy?

VICTOR Sorry?

RAF Ik neem aan dat gij het nieuw lief zijt van Lidy?

VICTOR Lidy?

RAF Mijn schoonmoeder in spé.

VICTOR Ik wist niet dat ze Lidy heette. In het profiel stond
LeDeVeDe. Een grapje dacht ik.

RAF Lidy Dom-Van Daele. Ze heeft de naam van haar man
gehouden. Geen kat snapt waarom.

VICTOR En u bent?

RAF Het lief van de dochter... Rebecca.

VICTOR Rebecca... aangenaam.

Victor wil Raf de hand drukken.

RAF Mijn lief heet zo! De dochter van Lidy! Ik ben Raf.

VICTOR Raf... excuseert.

Drukt Raf de hand

VICTOR Victor.

RAF *(probeert enkele uitspraakmogelijkheden uit)*
Victor? Victor? Vic?

VICTOR Als u Vic mocht zeggen dan had ik mezelf niet als Victor voorgesteld.

RAF Victor dus.

VICTOR Meneer. Zo goed kennen we elkaar nog niet.

RAF Moet ik meneer zeggen? Meneer Victor?

VICTOR Gewoon meneer. Ik hou niet van dat familiale gedoe. Wij zijn niet eens van dezelfde generatie.

RAF Nee, gij kunt zelfs mijn vader zijn...
(grinnikt)
Pa...

Victor snuift misprijzend. Er valt een stilte. Victor kijkt benieuwd rond.

VICTOR Ge ziet dat hier mensen met geld wonen.

RAF Klopt.

VICTOR Ze heeft dus niet gelogen in haar profiel.

RAF Profiel?

VICTOR De datingsite... Internet...

RAF Ochot...

VICTOR Gemiddelde dame stond er.

RAF Gemiddeld?

- VICTOR Moest “bemiddeld” zijn. Heel het bericht stond vol tikfouten.
- RAF Dan heeft ze hem zelf opgesteld. Rebecca had er nooit van dat bemiddeld in gezet. Komt het verkeerd soort man op af.
- VICTOR *(zuur)*
Is dat zo?
- RAF Wij hebben mekaar in ‘t shoppingcenter leren kennen. We zijn elkaar letterlijk tegen het lijf gelopen. Al haar pakjes op de grond. Ik heb haar helpen oprapen. De pakjes bedoel ik. We kijken mekaar in de ogen en boem-patat-koekenbak.
- VICTOR Boem patat koekenbak.
- RAF Den bliksem sloeg in.
- VICTOR In ‘t shoppingcenter.
- RAF Liefde op het eerste gezicht.
- VICTOR Nog nooit meegemaakt.
- RAF Kan ik mij voorstellen.
- VICTOR U zegt?
- Raf gebaart dat het niet belangrijk was. Het gesprek begint Raf te vervelen. Beiden kijken weg. Er valt een stilte. Als de stilte ongemakkelijk dreigt te worden, begint Victor weer te praten.*
- VICTOR Mevrouw weet toch dat ik hier ben?
- RAF Sorry?
- VICTOR Mevrouw... Hoe heette ze ook alweer?
- RAF Lidy.
- VICTOR Dom-Van Daele.
- RAF LeDeVeDe.
- VICTOR Weet zij dat ik hier zit te wachten? U heeft haar niet verwittigd.

- RAF Ze weet het. Ze was zich aan 't klaarmaken toen de bel ging. Ze zei: Raf, doet eens open en geeft die meneer al iets te drinken.
(bedenkt plots)
Shit! Iets drinken! Moet gij iets drinken?
- VICTOR Ik wacht wel.
- RAF Ze gaat kwaad zijn.
- VICTOR Waarom?
- RAF Ze zal denken dat ik het ben vergeten vragen.
- VICTOR U was het ook vergeten.
- RAF Ik heb er nu juist aan gedacht. Pintje?
- VICTOR Ik ben niet echt een bierdrinker.
- RAF Ik dacht het.
- VICTOR Waarom vraagt u het dan?
- RAF Uit beleefdheid. Water dan?
- VICTOR Whisky.
- RAF Wablief?
- VICTOR Normaal drink ik whisky. Maar misschien beter niet op een eerste afspraak.
- RAF Gij moet het weten... Als ge maar niet gaat vertellen dat ik het vergat te vragen.
- VICTOR U was het ook vergeten... Och laat maar.
- Er valt opnieuw een stilte.*
- RAF Niks dus.
- VICTOR U zegt?
- RAF Ook geen waterke.
- VICTOR Zoals ik al zei: Ik wacht wel.

Victor kijkt weer nieuwsgierig rond. Raf zit Victor stiekem te observeren. Als hun blikken elkaar kruisen, begint Raf opnieuw het gesprek.

RAF Kan lang duren hé.

VICTOR Wat?

RAF Dat klaarmaken.

VICTOR U zegt?

RAF Dat het bij een vrouw altijd lang moet duren.

VICTOR Ik heb tijd.

Victor kijkt verveeld weg. Zijn been begint te trillen. Raf kijkt ernaar.

RAF Zenuwachtig?

Victor houdt meteen zijn been stil.

VICTOR *(nervus lachje)*
Hoe komt u erbij?

RAF Is 't uw eerste keer?

VICTOR Mijn eerste keer?

RAF Ik heb dat nooit gedaan. Internet-daten. Wel spannend, denk ik. Ge weet nooit wat ge gaat krijgen.

VICTOR *(rondkijkend)*
Het lijkt me wel een vrouw met standing.

RAF Met geld, bedoelt ge.

VICTOR Standing.

RAF De lotto.

VICTOR U zegt?

RAF Gewonnen met de lotto. Ge moet maar chance hebben.

VICTOR Ach zo.

RAF Straf hé.

VICTOR Veel?

RAF Of ze veel gewonnen hebben? Ik zou 't niet weten. Dat heb ik nu nog nooit gevraagd. Is dat belangrijk?

VICTOR Ge kunt een paar duizend winnen of een paar miljoen. Da's een groot verschil.

RAF Paar duizend, dan was het nu al op. Weet gij wel wat zo'n huis kost?

VICTOR Dat weet ik, ja.

RAF 't Zal dan wel een paar miljoen zijn, zeker.

VICTOR Interessant.

RAF Vindt ge?

Raf kijkt ongeïnteresseerd weg.

Victor begint zich al meer op zijn gemak te voelen. Zet zich relaxt achterover in de zetel. Op dat moment komen Lidy en Rebecca binnen. De dames zien er chiquer uit dan in eerste deel. Vooral Lidy heeft zich opgesmukt, qua kledij en kapsel (een pruik), en is behangen met veel te veel bling-bling. (halskettingen, maar zeker ook enkele grote ringen aan haar vingers) Weinig smaakvol.

Rebecca is elegant en stijlvol gekleed. Sober gebleven.

Lidy kijkt benieuwd en vol spanning uit naar de ontmoeting met Victor. Gedraagt zich eerder puberaal zenuwachtig. Ze loopt op Victor af en steekt haar hand uit.

LIDY Welgekomen! Welgekomen!

Victor springt recht. Ook hij is benieuwd. Het weinig smaakvolle valt hem tegen. Maar het feit dat de vrouw bemiddeld is, maakt voor hem veel goed.

VICTOR *(elegant en op zijn Frans)*
Madame...

LIDY *(giechelt)*
Oh! Hoort hoe hij dat zegt.

Even een misverstand tussen Victor en Lidy. Lidy wil Victor drie kussen geven. Victor denkt te scoren door haar een handkus te geven. Hij buigt voorover en krijgt per ongeluk een slag in zijn gezicht van de nerveus bewegende Lidy. Victor kreunt. Lidy slaakt een gillette. Ze valt even uit haar rol van "dame met standing".

LIDY Oe! Shit! Sorry!

VICTOR *(met scheve kaak en lispelend)*
 't Is niks! 't Is niks.

Victor betast zijn wang. Kijkt naar de ringen aan de vingers van Lidy.

LIDY Ge zijt gekwetst! Zal ik er wat roodsel aan doen? Om te ontsmetten. En ne plakker!

Raf en Rebecca doen moeite hun lachen in te houden. Wisselen blikken van verstandhouding.

VICTOR *(nog steeds kleinzerig tastend en met de tong de binnenkant van zijn wangen controlerend)*
 Nee nee. 't Is in orde.

Lidy kijkt naar haar ringen.

LIDY *(giechelt)*
 Dat was nogal een uppercut...

RAF Met zo'n boksijzers...

REBECCA *(geamuseerd)*
 Dat zijn gevaarlijke dingen, ma.

LIDY *(bezorgd tot Victor)*
 Moet ik ze uitdoen? Wilt ge dat ik ze uitdoe?

VICTOR Asjeblief niet. Hou alles maar aan. 't Is al over. Ik ben vooral geschrokken. Maar het staat nog allemaal op zijn plaats, denk ik.

LIDY Ik zie toch niks verkeerd aan u.

VICTOR Dank u.

Lidy bekijkt Victor nog beter. Hij bevalt haar.

LIDY *(koket)*
 Ik vind u er zelfs heel goed uitzien.

VICTOR Heel vriendelijk. Maar het ene compliment is het andere waard: U bent ook niet mis.

RAF *(terzijde)*
 Ze valt best mee... voor een gemiddelde dame.

REBECCA Wat?

Raf knipoogt geamuseerd naar Rebecca en gebaart haar te zwijgen. Hij zal het haar later wel vertellen.

Victor kijkt nieuwsgierig naar Rebecca. Lidy begrijpt de hint.

LIDY Oh! Waar zijn mijn manieren. Ik heb u ons Rebecca nog niet voorgesteld. Mijn dochter.

VICTOR *(flemend)*
Uw dochter? Uw zuster zal u bedoelen.

LIDY *(giechelt)*
Charmeur!

REBECCA *(gepikeerd)*
Voor mij wel iets minder plezant, hé ma.

VICTOR O maar zo bedoel ik het niet. U ziet er goed uit. Geen idee hoe oud u bent. Maar mevrouw, uw moeder... Zij moet heel jong geweest zijn toen ze u op de wereld zette.

LIDY Héél jong. En zeg maar Lidy. Mevrouw is thuis gebleven.

REBECCA Dit is thuis.

LIDY Bij wijze van spreken.

Lidy en Victor lachen geforceerd.

Rebecca en Raf trekken gezichten naar elkaar. Zij vinden het maar een vreemd gedoe.

LIDY Ik zie dat u nog niets te drinken hebt gekregen. Raf toch!
Foei!

Raf en Victor antwoorden gelijk.

RAF Ik heb het gevraagd.

VICTOR Hij was het vergeten.

RAF Da's niet. Ik heb gevraagd of ge een pint moest. Ik ben geen bierdrinker hebt ge gezegd.

LIDY *(in de wolken)*
Oh! Geen drinker! Geweldig! Ik moet niet hebben van mannen die drinken. Ben ik ooit heel slecht mee gevaren. De vader van ons Rebecca...

REBECCA Moet dat, ma? Moet dat nu echt?

LIDY Ze heeft niet graag dat ik kwaad over hem vertel. Maar hij heeft het arm schaap wel in de steek gelaten toen ze maar amper elf jaar was. Ze moest...

Vervolg zeggen Lidy en Rebecca samen

LIDY ... haar plechtige communie nog doen.

REBECCA ... haar plechtige communie nog doen.

RAF *(overdreven meelevend)*
Ooohhhh....

VICTOR Dan staat u er al lang alleen voor.

REBECCA Niet echt.

VICTOR U bedoelt?

LIDY Ik stond er helemaal alleen voor. Er zijn geen andere mannen geweest.

REBECCA Er zijn er geen gebleven. En ge stond er niet alleen voor, hé ma. In de weekends ging ik naar bomma en bompa.

LIDY De ouders van mijn ex hebben haar af en toe eens opgevangen. Maar voor de rest... Ik had geen tijd om ne vent te zoeken. Ne man, bedoel ik.

VICTOR En nu wel.

LIDY En al direct prijs.
(schrikt van haar ontboezeming en tracht te herstellen)
Ik bedoel...

RAF *(terzijde)*
Ja, wat bedoelt ze nu eigenlijk?

VICTOR O maar ik ben ook aangenaam verrast hoor.
(tevreden rondkijkend)
Ten zeerste aangenaam verrast.

LIDY *(koketerend, want denkt dat hij op haar doelt)*
Dank u. Dank u.

Er valt een korte stilte.

REBECCA Nu heeft die mens nog altijd niks te drinken.

LIDY Ik val hier door de mand als gastvrouw. Raf toch!

RAF Hoe! Wat! Nu heb ik het nog gedaan.

LIDY Wat zullen we drinken?

RAF Whisky.

LIDY Wat?

VICTOR *(snel)*
Géén alcohol. Geef maar een glas water.

LIDY *(opgetogen)*
Echt geen alcohol?

RAF Daarjuist zei hij...

VICTOR *(laat Raf niet uitpraten)*
Water is goed! Ik moet nog rijden.

Lidy neemt verleidelijke houding aan. Legt haar hand op Victors knie.

LIDY Tenzij ge hier blijft slapen?

Victors been begint weer vervaarlijk te trillen.

REBECCA Ma!

LIDY *(schrikt)*
Wat?!

Victor bedwingt het trillen met beide handen.

Alle ogen gericht op Rebecca. Rebecca tracht de situatie te redden.

REBECCA Hebben we chips in huis?

LIDY Chips? Ik heb kaviaar gekocht. Voor bij de champagne.
Maar meneer drinkt geen alcohol.

VICTOR Victor. Neem me niet kwalijk. Ik had me nog niet deftig voorgesteld.

LIDY Victoor? Hoe elegant.

VICTOR Victor. Eén O.

LIDY O?

VICTOR Ja.

LIDY Victoor... een schone naam. Maar iedereen zegt Vic waarschijnlijk.

Raf proest. Boze blik van Victor naar Raf. Glimlacht dan gemoedelijk naar Lidy.

VICTOR U mag Vic zeggen. Als u dat liever hoort.

Raf laat dit niet liggen.

RAF Ha! Mogen we Vic zeggen? Sympathiek. Klinkt niet zo bekakt als Victoor.

Raf staat recht.

RAF Wel, wat drinkt ge nu... Vic! Een waterke? Of toch liever een whisky?

VICTOR Water is goed.

RAF Ge volhardt in de boosheid. Mij best. Waterke voor de Vic. En een champieterke voor de rest.

Raf gaat af (richting keuken)

LIDY Gaat gij daarvoor zorgen? Toch ne goeie jongen die vriend van ons...
(om achter Victors rug Rebecca's aandacht te krijgen: gebiedend)
...Rebecca.

Lidy gebaart kort dat ze alleen wil zijn met Victor. Rebecca springt recht om Raf achterna te gaan.

REBECCA 'k Zal helpen dragen.

LIDY (bijna zingend van geluk)
Vergeet de kaviaar niet!

Rebecca eveneens af.

Lidy en Victor zijn nu alleen. Lidy neemt verleidelijk sexy pose aan. Victor glimlacht wat verlegen en kijkt gegeneerd weg.

LIDY Ge vindt het toch niet erg dat wij champagne gaan drinken?

VICTOR Nee nee.

LIDY *(polsend)*
't Is niet dat ge niet moogt van uw dokter?

VICTOR Mijn dokter?

LIDY Vanwege één of andere ziekte ofzo?

VICTOR Ik ben kerngezond.

LIDY *(gerustgesteld)*
Ah... Goed... Ja maar dat dacht ik wel. Meneer ziet er gezond uit, dacht ik.

VICTOR Victor.

LIDY Wat?

VICTOR U zei meneer. Meneer is thuisgebleven.

Beiden lachen weer overdreven om het grapje.

LIDY Ja. Ik heb hem. Meneer is thuisgebleven. En Victor zit hier!

Slaat amicaal haar hand op zijn knie. Onmiddellijk begint het been van Victor hard te trillen. Lidy slaakt een gillette.

VICTOR Sorry.

Victor controleert het trillen met beide handen.

LIDY *(lacht)*
Dat was verschietachtig. Is dat ne vibrator in uw broek?

Lily moet heel hard lachen om haar grap. Victor veert echter geschrokken overeind.

VICTOR Wat?

LIDY Oei!

VICTOR Sorry.

Gaat gauw weer zitten.

LIDY Mocht ik dat niet zeggen? 't Was maar om te lachen. Dacht gij dat ik dacht dat gij uw attributen al had meegebracht?

Victor springt weer geschrokken recht.

VICTOR Wat?!

LIDY Maar blijft toch zitten! Komt gij altijd zo rap recht?

VICTOR Sorry.

Gaat weer zitten.

LIDY *(lacht)*
Ge hebt precies een spiraaltje in uw gat.

Weer springt Victor recht.

VICTOR Wat???!!!!

En gaat direct weer zitten.

VICTOR Sorry.

LIDY *(lacht)*
Een spiraaltje! En dat verzin ik hier ter plekke. Ja, met mij kunt ge goed lachen.

VICTOR *(lacht zuur mee)*
Ja. Inderdaad.

LIDY *(plots ernstig)*
Nu we dan toch over anticonceptie begonnen zijn...

En weer springt Victor bijna recht. Lidy houdt hem tegen door haar hand op zijn knie te drukken.

LIDY Blijven zitten.

VICTOR Sorry.

Victors knie begint te trillen.

LIDY We kunnen het maar beter direct uit de voeten hebben. Mocht er dan straks iets van komen...

De knie gaat hevig op en neer. Lidy tracht het met kracht te onderdrukken. Beiden doen of er niets aan de hand is.

LIDY Ik wil maar zeggen... We zijn volwassen mensen. Een date is een date. Dan gebeuren er al eens dingen...

VICTOR Is dat zo.

LIDY Hebt ge condoms bij?

VICTOR Pardon?

LIDY Moet niet hoor. Ik heb zelf een voorraad in huis gehaald. Van mini-mini tot maxi-maxi.

VICTOR *(kucht)*
Oh. U bent goed voorzien.

LIDY *(lachend en met haar borsten pronkend)*
Merci voor 't compliment. Ik hoop... gij ook.

Lidy legt koket giechelend haar hand op zijn been en laat het richting kruis glijden. Victor knijpt de benen tegen elkaar maar kan het trillen niet tegenhouden.

VICTOR Woh!
(geschrokken)
Ik bedoel... Zo bedoelde ik het niet.

LIDY Ge moet niet zo beschaamd zijn. We mogen toch al eens lachen.

VICTOR 't Was een grapje.

LIDY 't Is toch niet uw eerste keer?

VICTOR Mijn eerste keer?

LIDY Ge hebt het toch nogal gedaan?

VICTOR Ja! Nee! Ik bedoel...

LIDY Ja of nee? Wat bedoelt ge nu eigenlijk?

VICTOR Hangt ervan af wat u eigenlijk bedoelt.

LIDY Awel...

VICTOR Wel wat?

LIDY Daten via het internet.

- VICTOR Nog nooit gedaan.
- LIDY Ah... Ik ook niet.
- VICTOR Echt niet?
- LIDY Niet zelf.
- VICTOR Hoe niet zelf?
- LIDY Anders liet ik mijn dochter voor mij een dingske zetten.
Die kan beter typen.
Mijn dochter heeft gestudeerd.
- VICTOR U niet?
- LIDY Jawel jawel! Maar niet zo lang als mijn dochter. Zij heeft de handel afgemaakt. Prima secretareske. Kent drie talen... Ik ook.
- VICTOR Kijk es aan.
- LIDY Moedertaal, vadertaal, en dialect.
- Lidy moet weer hard om zichzelf lachen. Victor lacht geforceerd uit beleefdheid mee.*
- LIDY Ik voel dat wij gaan overeenkomen. We lachen om dezelfde onnozeliteiten.
- VICTOR Ja.
- LIDY Serieus nu. Mijn dochter kan er een beetje streng uitzien, maar 't is een brave. Ze zorgt goed voor haar moeder. Beetje tè. Ge vraagt u soms af wie de moeder is en wie de dochter.
- VICTOR Ja.
- LIDY Dank u.
- VICTOR Sorry?
- LIDY Voor 't compliment... Dat was toch een compliment.
- VICTOR Euh... ja?

LIDY Ik heb mij altijd goed verzorgd. Nu dacht ik een borstvergroting te laten doen...

VICTOR Wat?!

LIDY Maar als gij al vindt dat ik goed voorzien ben...

Lidy pronkt nog wat met haar boezem. Geeft Victor serieus wat inkijk. Het been van Victor begint hevig te trillen. Lidy kijkt er naar.

LIDY Wat is dat toch met uw been?

VICTOR Heel genant.

LIDY Ik vind het grappig. Maar ik snap het niet. Hebt gij uzelf zo slecht onder controle? Dat belooft.

Lidy stoot Victor weer familiair aan en lacht. Victor grijnst met moeite mee.

LIDY Ik ga u in toom moeten houden!

Rebecca en Raf komen terug binnen. Raf draagt een dienblad met één glas water en drie glazen champagne. Een kommetje kaviaar. Vier lepeltjes.

RAF Hier zijn we met het hemels vocht.

Raf zet dienblad neer. Neemt glas water en geeft het aan Vic. Lidy staat recht.

RAF En een plat waterke voor de Vic. Of moest het ook met bubbels zijn?

LIDY Victoor drinkt geen alcohol.

RAF Water met bubbels. Spuitwater!

VICTOR Plat is prima.

RAF Ge weet niet wat ge mist.

Victor trekt ongelukkig gezicht: hij weet wel degelijk wat hij mist. Zorgt dat Lidy het niet merkt.

LIDY Als hij geen alcohol wil drinken, moet ge daar respect voor hebben. Ik vind dat heel chique. Hij neemt zijn verantwoordelijkheid. Hij moet straks nog rijden.

REBECCA Blijft ge niet slapen?

Op slag begint Victors been te trillen.

VICTOR Wat?

Lidy moet er hard om lachen. Kijkt naar het been.

REBECCA Wat gebeurt er? Ma? Waarom lacht gij zo?

LIDY Dat been! Ge moet zien. Als ge over seks begint, begint dat te wippen.

Victor heeft zich helemaal niet meer onder controle. Niet alleen zijn been wipt. Heel zijn lijf schudt. Het water in het glas kletst over de rand. Lidy giert van het lachen.

LiDY Ziet ge?... Seks... Seks... Seks...

Victor schaamt zich hevig bevend dood. Raf en Rebecca vinden het best amusant. Lidy schatert.

LICHT UIT

MUZIEK

DE VIER PERSONAGES GAAN AF.

DIENBLAD MET DRANKJES EN KAVIAAR WORDT AFGERUIMD.

TWEEDE BEDRIJF*LICHT AAN**MUZIEK BLIJFT NOG EVEN STIL DOORSPELEN**VOLGENDE OCHTEND. VICTOR IS BLIJVEN SLAPEN*

Victor komt terug op. Heeft een kamerjas (van Lidy; dus opzichtig en heel vrouwelijk) aan. Hij stapt moeizaam. Zijn kruis en hele lijf doen pijn. Hij zucht en steunt. Grijpt naar zijn kruis met pijnlijk gezicht.

Gluurt naar de bar. Bekijkt een karaf met cognac. Opent de fles en snuift genietend de geur op. De geur bevalt hem prima. Hij wil de karaf aan zijn lippen zetten, maar hoort dan een gerucht. Zet haastig de karaf terug op zijn plaats en strompelt naar de zetel. Tracht zichzelf een nonchalante houding te geven.

Rebecca komt binnen. Zij is verbaasd Victor aan te treffen, maar blijft beleefd. Zelf is ze reeds aangekleed. Draagt bijna hetzelfde als de dag voordien. Ander truitje bijvoorbeeld.

REBECCA Goeiemorgen!

VICTOR *(moeizaam)*
Goedemorgen, Rebecca.

REBECCA Ge zijt dan toch blijven slapen.

VICTOR *(toeschouwer mag zien dat hij het zich berouwd)*
Ja... Inderdaad ja.

REBECCA En gebleven.

VICTOR U bedoelt?

REBECCA Normaal halen de minnaars van ons ma de ochtend niet.

VICTOR *(schrikt)*
U zegt?

REBECCA Ze gaan er direct vandoor. Ik weet ook niet waarom.

VICTOR *(met een zucht)*
Ik ben gebleven.

REBECCA Ik zie het.

VICTOR Uw moeder is een... bijzondere vrouw.

REBECCA *(grapt)*
En meer dan gemiddeld.

VICTOR Gemiddeld?

REBECCA Of bemiddeld, zo ge wilt... Raf heeft het mij verteld... Het tikfoutje.

VICTOR O dat! Best wel amusant.

REBECCA Bent u daarop afgekomen?

VICTOR U bedoelt?

REBECCA Man, spreekt gij altijd zo stijf? U zegt? U bedoelt? Gij zijt precies van de vorige eeuw.

VICTOR Mijn excuses.

REBECCA Laat zitten.

Rebecca laat zich stuurs neerploffen in de zetel. Er valt een stilte. Victor weet niet wat er van hem verwacht wordt. Om de stilte te doorbreken:

VICTOR U woont hier mooi.

REBECCA Valt wel mee.

VICTOR Zelf ingericht?

REBECCA Ons ma.

VICTOR Ik dacht het.

REBECCA Van mij had het allemaal wat minder kitscherig mogen zijn.

VICTOR Het is haar geld. Ze doet ermee wat ze wil.

REBECCA Wat?

Voor Rebecca het misverstand kan rechtekken, komt Lidy op. Alweer een weinig smaakvolle outfit. Ochtendjas met pluche en doorkijkmateriaal (zonder vulgair te zijn).

LIDY *(verrukt)*
Victoor! Ge zijt er nog!

Victor schrikt. Kijkt naar Lidy en haar sexy outfit. Op slag begint zijn been weer te trillen.

REBECCA Ik stond er ook van te kijken.

VICTOR Hebt ge me liever weg?

LIDY Maar nee! Ik ben ongelooflijk gelukkig.

Lidy kijkt naar het trillende been en doet er nog een schepje bovenop door wulps met haar heupen te wiegen vlak voor zijn gezicht.

LIDY En gij zijt precies ook blij mij terug te zien.

VICTOR Euh... ja.

Lidy kruipt bij Victor op schoot. Vleit zich tegen hem aan. Victor heeft de neiging een verdedigende houding aan te nemen. Lidy heeft hem afgemat.

LIDY Ge had me mogen wakker maken hoor. Dan hadden we nog eens dicht bij mekaar kunnen kruipen.

VICTOR *(licht paniekerig)*
Ja!?

LIDY Zo zalig dicht bijeen... Mals en warm. Ik had u nog eens goed doen zweten.

VICTOR *(in crescendo)*
Ja!

Ondanks het gewicht van Lidy zien we zijn beide benen nog op en neer gaan. Lidy laat zich lachend dooreen schudden.

REBECCA Ge hebt zoveel plezier, ma?

LIDY Da's van mijn kinderjaren geleden dat ik nog heb mogen paardje rijden. Da's genieten! Hé sjoe?

VICTOR *(kan niet meer)*
Ja! Ooooh... Eraf! Eraf!

LIDY Ben ik te zwaar?

VICTOR Ja! Nee. Maar mijn been slaapt.

LIDY *(verwonderd)*
Slaapt uw been?

REBECCA Het zag er nochtans heel actief uit.

LIDY *(schalks)*
Zal ik het wakker maken?

Lidy gaat op haar knieën voor de benen van Victor zitten. Opent zijn benen en roept vrolijk:

LIDY Beentje! Wakker worden!

Victor springt recht. Legt beschermend een hand op zijn kruis. Neemt wat afstand van Lidy.

VICTOR *(paniekerig lachje)*
Ze zijn wakker.

REBECCA Gij zijt ne rappe.

LIDY *(in vertrouwen)*
Veel te rap naar mijn goesting. Dat gaat hij nog moeten afleren.

REBECCA *(lacht)*
Ma!

LIDY Wat!

REBECCA Ik moet niet alles weten.

LIDY Voor die ene keer dat ik eens iets te vertellen heb.

REBECCA Hou de rest maar voor u.

VICTOR Ja liefst.

LIDY Ge zijt toch niet beschaamd?

VICTOR Moet ik dan beschaamd zijn?

LIDY Van geen kanten. Wat zijn de plannen voor vandaag?
Blijft ge nog wat bij mij?

VICTOR Ik moet nergens zijn.

Lidy kan haar geluk niet op. Draait zich richting Rebecca.

LIDY Hij blijft.

REBECCA Ik heb het gehoord.

VICTOR Tenzij ik in de weg loop?

LIDY Gij loopt hier niemand in de weg. Ik ben nog zo blij dat er eindelijk eens iemand blijft.

Lidy en Victor omhelzen elkaar vurig. Victor beeft weer hevig over het hele lijf. Rebecca wendt de blik af. Raf komt geeuwend in bermudapyjama op. Hij merkt het kussende koppel eerst niet op.

RAF *(geeuwend)*
Goeiemorre(-geuh)...

Lidy en Victor laten elkaar los. Raf trekt nu pas goed zijn ogen open en deinst achteruit.

RAF Ei! Wa's dat?

LIDY Allez Raf, doe niet onnozel. Ge kent Victoor toch.

RAF De Vic ja. Maar vandaag is 't nen travestiet.

Victor bekijkt zijn vrouwen-peignoir.

VICTOR Misschien moet ik mij maar eens gaan aankleden.

LIDY 'k Zal helpen.

Victor kijkt al ongelukkig. Hij wil liever ontsnappen zonder Lidy te kwetsen)

VICTOR Kan ik ergens douchen?

LIDY *(al helemaal weer in stemming)*
Ik wijs u de weg.

Lidy neemt Victor bij de hand. Victor heeft het moeilijk om haar te volgen. Alles doet nog pijn. Hij kreunt en lacht gemaakt. Lidy is dolgelukkig.

Raf en Rebecca kijken hen hoofdschuddend na.

RAF *(kan het moeilijk geloven)*
Dien is blijven slapen.

REBECCA Hij is gebleven, ja.

RAF Normaal zijn ze toch voor 's morgens weg?

REBECCA Den deze is niet normaal.

RAF Ze heeft hem vastgebonden.

REBECCA Doe niet onnozel.

RAF Zogezegd om te spelen, maar ze heeft hem met handboeien vastgeklonken aan 't bed. Dan moest hij wel blijven.

REBECCA Ze was zelf verbaasd hem hier nog te zien.

RAF Allez!

REBECCA Ik weet niet of ik blij moet zijn voor haar.

RAF 't Is wel ne rare.

REBECCA Zou hij gebleven zijn voor 't geld?

RAF Ik hoop dat ge dat van mij niet denkt.

REBECCA Nee. Gij zijt zo niet. Dat weet ik. We waren al weken bijeen voor ik u mee naar huis heb genomen. Voor ik u verteld heb van de lotto. En gij blijft met uw frietkot rondrijden. Dat stelt mij gerust.

RAF Dan is 't goed.

REBECCA Maar wat weten we van Victor?

RAF Dat hij afspraakjes maakt via internet. Dat hij liegt over 't drinken...

REBECCA Liegt hij over 't drinken?

RAF Hij wou whisky, maar toen hij zag dat hij kon scoren door geen alcohol te drinken, heeft hij water gevraagd.

REBECCA En ons ma trapt daarin.

RAF Gij ook.

REBECCA Ik dacht dat het een bekeerde alcoholieker was.

RAF Een heimelijken duiker ja. Wat weten we nog over hem? O ja! Dat hij een probleem heeft met seks.

Raf begint overdreven hard met zijn been te trillen. Rebecca lacht.

Plots gestommel in de coulissen.

Néné Hela! Waar zit iedereen?!

Raf en Rebecca kijken verbaasd in de richting van waar het geluid komt. De bomma (69 jaar) komt, met haar valiesje achter zich aan slepend, vanuit coulissen. Néné ziet niet goed, maar weigert een bril te dragen. Ze moet iedereen van heel dichtbij bekijken en loopt altijd te turen.

REBECCA Bomma?!

NéNé Ah! Toch iemand thuis.

REBECCA Hoe zijn gij binnengeraakt?

NéNé Langs achter.

REBECCA Die deur is toch op slot?

NéNé Maar 't raam stond open.

RAF Is die langs 't raam...?

REBECCA Niet vragen, Raf.

Bomma richt haar blik richting Raf. Trippelt naar hem toe om hem van dichtbij te bekijken.

NéNé Raf? Wie is Raf?

REBECCA Dat weet ge toch bomma. Ik heb al over hem verteld. Raf is mijne vriend.

NéNé Moet gij niet naar 't school, vriendeke?

REBECCA Bomma, de Raf werkt. Hij is zelfstandige. Hij rijdt rond met zijn frietkot.

NéNé Wat staat hij hier dan te doen... in zijn vakantiecostuum?

Bekijkt hem en betast zijn dij onder de bermudashort.

RAF Da's mijne pyjama. Ik ben nog niet lang wakker. Ik werk meestal laat en in de weekends.

REBECCA Als 't voetbal is. Of bij een popconcert.

- NéNé Noemt gij dat werken?
- RAF Ge kunt er fameus moe van worden. En 't brengt goed op. Ja, ik noem dat werken.
- NéNé Ge doet in ieder geval meer dan die van ons. Die doet gene klop. Het enige dat hij kan, is mij commanderen.
- REBECCA Ge moet daar niet op ingaan, hé bomma. Zegt dat hij zijne plan trekt.
- NéNé Awel, dat heb ik gezegd.
- REBECCA Hoe bedoelt ge?
- NéNé Dat hij zijne plan trekt. Dat heb ik gezegd. Negenenveertig jaar en een klets, heeft hij mij den duvel aangedaan. Het is genoeg geweest.
- Néné laat zich neerzakken in de zetel. Duidelijk van plan het er eens goed van te pakken. Nu wil zij bediend worden in plaats van zelf te moeten bedienen.*
- Rebecca kijkt bevreesd naar het valiesje van Néné.*
- REBECCA Ik snap het niet.
- RAF Ze is het afgetrapt.
Raf laat zich naast Néné neerploffen.
- REBECCA Nee!
- RAF Dat ziet ge toch.
- REBECCA Niet waar hé bomma.
- NéNé Watte schat? Kom eens wat dichterbij, dat ik zie wat ge zegt?
- REBECCA Wat is de bedoeling?
- NéNé De bedoeling van wat?
- REBECCA Waarom hebt gij die valies meegebracht?
- NéNé Hoe moet ik anders mijn kleren tot hier brengen? Ze allemaal aandoen?
- REBECCA Waarom hebt gij uw kleren meegebracht?

RAF Ze komt hier wonen.

NéNé Ik kom hier wonen.

RAF Ziet ge?

NéNé Ziet ge?

REBECCA Dat kunt ge toch niet menen, bomma. Wat gebeurt er dan met bompa?

NéNé *(pissnijdig)*
Dat hij zijn plan trekt! Hij heeft genoeg van mij geprofiteerd. Nu is 't aan mij. Me dunkt dat ik mijn hemel wel heb verdiend.

RAF En den hemel dat is hier.

Néné zit goedkeurend rond te kijken.

NéNé En voor zover ik het kan zien... Ik ga dat hier rap gewoon zijn.

RAF *(tot Rebecca)*
Ziet ge.

NéNé Ik voel mij al helemaal op mijn gemak.

REBECCA Bomma, versta mij niet verkeerd. Ik zie u heel graag...

Néné tuurt zoekend rond.

NéNé Wat zegt ge? Waar zijt ge? Als ik u niet zie, dan hoor ik niet goed.

Rebecca gaat vlak voor Néné staan.

NéNé Da's beter. Zeg het nu nog eens?

REBECCA Ik zei dat ik u heel graag zie, maar...

NéNé Ik u ook, kind. Dat weet ge. Gij waart altijd welkom bij mij. Bij mij! Bompa heeft naar u nooit omgezien. Ik heb u in de weekends opgevangen. Ik heb uw eten gekookt. Uw was gedaan. Uw kapotte knietjes verzorgd met moederkeszalf. Ik.

En terwijl demonstreert ze de ‘moederkeszalf’ door op haar vingers te spugen en dit op de knie van Rebecca te wrijven.

REBECCA Dat weet ik. En daar ben ik u voor de rest van mijn leven heel dankbaar voor. Maar...

NéNé Niks was mij te veel. Al die jaren. Ik heb in het begin zelfs van mijn eigen huishoudgeld aan uw moeder gegeven. Ik had compassie met uw moeder.

REBECCA Gij hebt ons goed geholpen. Maar...

NéNé Maar ik kon het niet blijven doen. Mon kloeg dat ‘t alle dagen kip-kap was. Hij wou biefstek. Ik heb uw moeder moeten zeggen dat ze werk moest zoeken. Dat ik zou helpen waar ik kon, maar niet meer met geld. Denkt gij dat ik het plezant vond dat ik dat moest zeggen?

REBECCA Nee bomma, dat denk ik niet.

NéNé Denkt dat maar niet.
(klopt hard op het been van Raf. Die schrikt.)
 Ik was beschaamd in de plaats van mijne zoon. Helemaal zijn vader. Nen ik-zuchtigaard tot en met. Ikke ikke ikke, en de rest kan stikke. Dat ze zelf stikken.
(klopt weer hard op het been van Raf. Hij blijft beleefd, maar vindt het niet prettig.)
 Alle twee. Nu is ‘t mijnen toer. Ik ga het er eens goed van pakken.
(weer een paar tikken op het been van Raf.)

RAF Die krijgt ge hier niet meer weg.

REBECCA Gij wilt hier dus blijven, bomma.

NéNé Ho merci kindje! Lief dat ge dat voorstelt. Maar ik wist het. Ik wist dat ik op u kon rekenen. Voor al wat ik voor u gedaan heb, mocht er wel eens iets in de plaats komen.

REBECCA ‘t Is alleen...

NéNé En ge kunt het u permitteren hé. Ge woont hier groot en chique. Da’s ne luxe die ik nooit heb gehad.

REBECCA Ik weet niet waar ik u moet leggen.

NéNé Wat zegt ge? Kom hier. Dat ik zie wat ge zegt.

Rebecca gaat eveneens in de zetel zitten. Raf zit tussen de twee vrouwen geklemd.

REBECCA Ik zei dat ik eigenlijk geen kamer op overschot heb.

Raf kijkt hier raar van op en probeert tijdens volgende replieken Rebecca's aandacht te trekken. Wat wordt afgestraft door een nijldige tik van Rebecca.

NéNé Ik heb geen hele kamer nodig. Een halve is genoeg. Of gewoon een bed... Ne matras... Een mat op de grond.

REBECCA Voor een paar dagen is het natuurlijk geen probleem. We vinden wel een oplossing. Maar voor altijd? Dat gaat toch niet, bomma.

NéNé En voor wat zou dat niet gaan? Ik heb het toch ook voor u gedaan. Ik had ook geen plaats, maar ik zette twee zetels tegeneen en ge had een bed.

REBECCA Dat ging zo lang ik kleintjes was. Maar de laatste jaren schoof ik altijd met mijn poep in die spleet.

NéNé Ik heb u nooit horen klagen.

REBECCA Da's ook niet mijnen aard.

Raf is het beu dat Rebecca weigert hem aan te kijken. Pakt het drastischer aan. Zorgt wel dat hij niet in het visier van Néné komt te staan.

RAF Hey pssst!

REBECCA Wat!

Raf wenkt Rebecca. Ze staan buiten gezichtsveld Néné. Die kijkt turend rond.

RAF Wat zegt gij toch allemaal? Geen plaats? Er is plaats met hopen.

REBECCA Het kan niet.

RAF Ge wilt niet.

REBECCA Omdat het niet kan.

RAF Ge wilt niet voor haar zorgen.

REBECCA 't Is dat niet.

RAF Ik dacht dat gij uw bomma graag zag.

REBECCA Doodgraag. Maar ten eerste ligt ze altijd met mijn moeder in de clinch. Ten tweede... 't is geen gemakkelijke. En ten derde... ze kan mijn bompa niet zomaar achterlaten. Ze moet terug.

NéNé Wat is al dat gefezel hier achter mijn rug? Rebecca? Zijt gij dat?

REBECCA *(roept)*
Ik ben efkes bezig, bomma.

NéNé Met wat?

REBECCA Met Raf.

NéNé Toch geen vuil manieren aan 't doen?

REBECCA Nee bomma.

NéNé Moet Raftje trouwens niet gaan werken?

RAF *(verveeld dat ze het alweer is vergeten)*
Alleen 's avonds en in 't weekend, bomma.

NéNé Wat zegt ge? Kom hier, dat ik zie wat ge zegt.

RAF *(tot Rebecca)*
Dat mens is stekeblind, maar ze moet zien wat ge zegt.

Raf en Rebecca gaan terug voor Néné staan. Néné tast tot ze Raf bij zijn benen vast heeft.

NéNé Ah! Daar zijt ge. Maar... loopt gij nu nog altijd in uw vakantiekostuum rond? Gaat u eens rap aankleden, luiarik! Wat zijn dat voor manieren!

RAF *(tot Rebecca)*
Ik zal maar doen wat ze zegt. Ik hoop dat ge 't opgelost krijgt.

Raf gaat af. Rebecca kijkt hem zielig zuchtend na.

NéNé Is 'm weg?

REBECCA Hij gaat iets aan doen.

NéNé Wat gaat 'm doen?

REBECCA Zich aankleden.

NéNé Dat ging tijd worden.

Rebecca gaat bij Néné zitten. Neemt haar hand vast.

REBECCA *(zalvend)*
Bomma... Al 49 jaar hebt gij zo goed voor bompa gezorgd.
49 jaar hebt ge alles van hem kunnen verdragen. Waarom
nu ineens niet meer?

NéNé Ik ben 69. Ik heb misschien nog tien, twintig jaar te gaan.
Maar misschien nog maar een maand of twee, drie, vier...
In ieder geval: wat mij nog rest; ik wil er iets van maken.
Ik wil mij amuseren.

REBECCA En thuis gaat dat niet.

NéNé Hier is nu mijn thuis. Bij u. Mijn enige kleinkind.

REBECCA Ik kan niet geloven dat ge bompa zomaar aan zijn lot
kunt overlaten.

NéNé Dat ging heel gemakkelijk. Ik pakte mijn valies en ik heb
de deur achter mijn gat dicht getrokken. Zo simpel.

REBECCA En ge hebt hem daar zo maar laten zitten?

NéNé Hij zit goed.

REBECCA Hij overleeft dat niet.

NéNé Misschien gaat hij dan eindelijk beseffen wat ik allemaal
voor hem doe.

REBECCA Ge wilt hem een lesje leren.

NéNé Ik had dit al veel vroeger moeten doen. Maar ja, toen had
ik het geld niet.

REBECCA Nu wel?

NéNé Gij hebt toch de lotto gewonnen.

REBECCA *(zucht)*
Ik ja. Ik heb de lotto gewonnen.

NéNé *(lacht)*
We hebben geld met hopen!

Rebecca zit er verslagen bij. Weet niet hoe ze Néné moet aanpakken. Lidy en Victor zijn intussen aangekleed. Victor draagt hetzelfde als dag voordien. Lidy een opzichtig mantelpakje met hoed, handtasje en handschoenen. Ze zijn klaar om te gaan shoppen. Ze komen lachend en elkaar plagend en kussend op. Alleen maar oog voor elkaar.

LIDY Paar kostuums, schoenen, een kamerjas... Pyjama hebt ge niet nodig, want dat doen we toch niet aan.

Lidy en Victor giechelen puberaal. Victor heeft meteen weer last van een trillend been.

REBECCA Ma!

Lidy druk doende met haar handschoenen aan te trekken. Ze heeft Néné nog niet zien zitten.

LIDY Schatje, ik ga Victoor een nieuwe garderobe kopen.

REBECCA Er is bezoek, ma!

LIDY Bezoek?

Lidy kijkt lachend op. Haar gezicht verkramppt als ze Néné ziet zitten.

LIDY *(verschrikt)*
Néné!

NéNé Jaja, ik ben het. Néné. Uw schoonmoeder. Waar zijt ge? Dat ik zie wat ge zegt.

LIDY Wat komt gij hier doen?

NéNé Ik kom hier wonen.

LIDY *(ontzet)*
Hé?!

Victor is naast Lidy gaan staan. Néné tuurt naar de twee figuren.

NéNé Is dat Raftje daar naast u Lidy? Wat een deftig kostuum toch met een mens kan doen. Nu ziet ge er tenminste ordentelijk uit.

LIDY *(vol afgrijzen tot Rebecca)*

Zij komt hier wonen?

REBECCA Dat zou ze willen.

LIDY Met bompa?

NéNé Ge zijt weer achter mijn rug bezig. Mag ik niet zien wat ge zegt?

VICTOR Zoudt ge mij eens niet voorstellen, Lidy. Ze denkt dat ik Raf ben.

Lidy hoort Victor niet eens. Blijft tegen Rebecca bezig.

LIDY Niet met bompa?

REBECCA Zegt ze.

NéNé Wat zegt ge?!

VICTOR Lidy?

LIDY *(ongeduldig)*
Ja wat!

VICTOR Ik zal het zelf doen.

Victor gaat voor Néné staan en steekt zijn hand uit. Néné ziet amper de uitgestoken hand. Ze grijpen een paar keer naast elkaar.

VICTOR Ik ben Victor. De nieuwe vriend van Lidy.

NéNé Sinds wanneer?

VICTOR *(wordt weer zenuwachtig)*
Sinds... onlangs.

NéNé Al langer dan een dag?

VICTOR Euh... ja.

NéNé Da's straf.

Néné kijkt turend rond.

NéNé Allez waar zijn ze nu weer gebleven, die twee?

Lidy heeft Rebecca apart genomen.

- LIDY Wat is dat allemaal voor zever?
- REBECCA Ik kan er ook niet aan doen, ma.
- LIDY Ge kunt het haar verbieden. 't Is uw huis.
- REBECCA *(maakt zich kwaad)*
Nu ineens is het terug mijn huis.
- LIDY Zeg wat krijgt gij?! Ik probeer gewoon goeie raad te geven.
- REBECCA En wat als ik haar in huis nam? Zij heeft altijd goed voor mij gezorgd. Misschien moet ik maar eens iets terug doen.
- LIDY Ik heb veel meer, veel beter en veel langer voor u gezorgd. Ik heb meer recht om hier te wonen dan zij. Maar zij en ik onder 't zelfde dak? Dat kan niet zijn.
- REBECCA En waarom niet?
- LIDY Dat weet ge goed genoeg. Uw bomma en ik... dat accordeert niet.
- NéNé Zeg hoe zit het, onbeleefderikken! Mij hier zo alleen laten met ne wildvreemde.
- Lidy verplaatst zich niet.*
- LIDY Doe niet moeilijk, Néné. Victoor is gene wildvreemde. Da's mijne vriend.
- NéNé (tot Victor)
Ik hoor dat ze iets aan 't zeggen is, maar ik zie niet wat.
- LIDY (tot Rebecca)
Waarom koopt dat mens genen bril?! Ik krijg er iets van. Ze werkt op mijn zenuwen. En ze doet het expres.
- REBECCA Misschien moeten we met haar eens naar den oogarts gaan. Zij heeft altijd voor een ander gezorgd maar naar haar keek niemand om.
- LIDY Verwijt ge mij dat? Ik had werk genoeg met mezelf. En met u, uiteraard.
- REBECCA Ik denk dat ik het maar ga doen.
- LIDY Wat?!

REBECCA Ik was er eerst ook niet voor te vinden, maar nu denk ik dat we allemaal maar wat meer moeite moeten doen.

LIDY Gij meent dat.

REBECCA We moeten minder egoïstisch zijn.

LIDY Ge weet niet wat ge in huis haalt.

REBECCA Mijn bomma.

LIDY En wat gebeurt er met bompa?

REBECCA Da's het volgende probleem.

Néné is het beu en staat recht. Ze gaat op de tast op zoek naar Lidy en Rebecca.

Néné Hoe zit het? Wat moet er hier allemaal achter mijn rug besproken worden? Zijt ge niet akkoord, Lidy? Wilt ge mij hier weg?

LIDY Als ik het voor het zeggen had...

REBECCA Ma!

LIDY Maar naar mij wordt niet geluisterd!

NéNé Wat zei ze? Heeft ze iets gezegd?

LIDY Wat ik zeg, is niet belangrijk, Néné.

NéNé Dat weet ge dan toch! Ge zoudt beter wat meer uw mond houden.

LIDY Ziet ge? Dat bedoel ik!

VICTOR Wat is nu eigenlijk het probleem?

REBECCA Moeit u niet.

LIDY Wat zegt gij? Moeit u niet? Tegen mijne vriend? Gij durft nogal, snotjong!

REBECCA Ik bedoel... Dit is iets tussen ons. Hij weet niet waar het over gaat. Hij kan beter zwijgen.

VICTOR Jongedame, ik kan misschien niet de juiste impact inschatten van het probleem, maar met mijn

levenservaring en wijsheid kan ik misschien wel een oplossing aanreiken...

Rebecca snoert hem de mond door subtiel wat inkijk te geven. Victor is afgeleid door haar boezem, krijgt weer last van een trillend been. De rest wordt gemompeld:

... die in deze context van toepassing kan zijn.

NéNé Da's gesproken.

REBECCA Hebt ge hem verstaan?

NéNé Nee. Maar ik heb hem gehoord. Van welke planeet komt die?

VICTOR Ik heb begrepen dat mevrouw uw schoonmoeder is?

LIDY Geweest.

REBECCA Het is mijn bomma. En dat blijft ze de rest van mijn leven.

VICTOR En u voelt zich moreel verplicht voor haar te zorgen.

REBECCA Ben ik hier dan de enige die zich het lot van een ander aantrekt?

LIDY Misschien wat te veel.

REBECCA Kan dat? Te veel?

Néné Te veel van wat?

LIDY U niet moeien Néné.

Néné Het gaat over mij? Nee? Gaat het over mij? Dan mag ik toch wel weten waar het over gaat.

LIDY Jaja, 't gaat over u, Néné.

Néné Jaja, dat weet ik. Maar wàt over mij? Of ik hier mag blijven? Zijt ge daarover aan 't vergaderen?

REBECCA Ja.

Néné Me dunkt dat ik het recht heb om mee te vergaderen.

REBECCA Vind ik ook.

LIDY Vind ik niet.

Néné En waarom niet?

REBECCA Ja, waarom niet?

LIDY Dat gaat toch niet! Snapt ge dat nu niet? Allez sjoe, zegt gij ook eens iets. Gij staat er maar bij voor spek en bonen.

Stoot de verbouwereerde Victor stevig aan.

REBECCA Waarom mag hij meebabbelen en de bomma niet?

NéNé Ja! Waarom hij wel en ik niet?

LIDY Soms is haar gehoor toch goed.

NéNé Met mijn gehoor is niks mis.

LIDY *(gelaten zucht tot Victor)*
Als ze maar ziet wat ge zegt.

NéNé Nee nee, ziet gij maar wat ge zegt.
Ge zegt al rap iets verkeerd en dat kan wel eens in mijn verkeerd keelgat schieten, als ge begrijpt wat ik bedoel.

VICTOR Het is niet nodig te beginnen dreigen. Laat ons het beschaafd houden, ja?

NéNé Wie zijt gij? Waar moeit gij u mee? Dit is iets onder familie en gij zijt bij mijn weten niet van de familie.

LIDY Maar zo goed als!

REBECCA Ma!

VICTOR *(blij verrast)*
Lidy!

Victor krijgt van de emotie weer last van een trillend been.

REBECCA Serieus blijven, hé ma. Ge kent mekaar amper.

LIDY Da's geen reden om te doen of hij lucht is.

NéNé Lucht? Gebakken lucht dan toch!

En om haar misprijzen te onderstrepen spuwt Néné richting Victors voeten. Ze mikt naar de grond, maar raakt blijkbaar een schoen. Victor reageert ontzet. Wijst naar zijn schoen. Niemand heeft oog voor hem. In

vervolg zal Victor een zakdoek nemen uit zijn vestzak. Zich bukken om de rochel af te kuisen.

NéNé Ik stel voor dat we over de kwestie een stemming doen.

LIDY Welke kwestie?

NéNé Of ik hier welkom ben of niet. Wie voor is, steekt zijn hand op.

Om zeker te zijn, neemt Néné de arm van Rebecca en steekt hem in de lucht. Néné heeft haar twee armen in de lucht. Omdat Rebecca duidelijk wil maken dat dit ook haar wens is, steekt ze haar vrije arm eveneens in de lucht.

De verontwaardigde Victor steekt nu een arm uit richting Néné en Rebecca om zijn vuile zakdoek te tonen.

Op dat ogenblik komt Raf (sportief gekleed) terug op. Hij ziet Victor rugzicht. Lidy staat afwerend met de armen te zwaaien. Hij ziet Néné en Rebecca met de armen in de lucht. Denkt dat Victor hen onder schot houdt en aarzelt geen seconde. Hij vliegt op Victor af en houdt hem stevig vast.

RAF Ik wist het! Smeerlap! Smerige bedrieger! Zo rap leren we u kennen. Een vuile overvaller zijt gij. Weerloze vrouwen aanvallen, dat durft ge wel hé.

De dames zijn zo zeer geschrokken dat ze niet direct alert reageren. Lidy staat dwaas te springen. Wappert met de handen. Slaakt gilletjes.

Néné vindt het schitterend en zorgt dat ze niks mist. Staat er bijna met de neus bovenop.

Rebecca is eerst geschrokken, maar vindt het dan zo grappig dat ze de slappe lach krijgt.

NéNé Geef hem ervan, Raftje! Koek op zijn bakkes!

VICTOR Los! Laat los, zeg ik! Imbeciel! Van mij af! Af!

NéNé Waf waf! Hij begint al te blaffen.

LIDY Raf! Doet 'm geen zeer! Hij moet nog dienen.

RAF Waar is dat pistool?

LIDY Hij heeft niks! Niks om mee te schieten!

NéNé Dat weten we dan ook weeral.

RAF *(kijkt naar de lachende Rebecca)*
Wat staat gij daar te lachen?

REBECCA Ik kan niet meer!

NéNé Subiet is 't in haar broek. Had ze vroeger ook altijd voor.

REBECCA Hij heeft niks gedaan, Raf. We waren aan 't stemmen.

NéNé Juist. En nu hebben we nog een stem meer.

Raf laat Victor los. Néné grijpt zijn arm en die van Rebecca en steekt beide hun armen in de lucht.

NéNé Drie tegen één! Gewonnen!

Néné laat de armen weer los en maakt een vreugdedansje.

LIDY Dat telt niet.

RAF Ik kan niet volgen.

Victor is intussen een beetje bekomen. Kijkt nijdig naar Raf en gromt. Raf klopt bij wijze van verontschuldiging kameraadschappelijk op zijn schouders.

RAF Sorry, hé maat.

Victor gromt nog eens nors naar Raf. Wat Néné zachtjes doet blaffen.

NéNé Waf waf!

Lidy probeert Victor op te vangen en te troosten. Legt zijn haar goed en tenslotte ook zijn wenkbrauwen (nat op haar vingertoppen en strijkt over de wenkbrauwen). Dit laatste heeft Victor niet graag, maar hij wil Lidy niet afstoten.

RAF Terug vriend?

VICTOR U had het recht niet. Waar haalt u het te denken dat ik hen bedreigde?

RAF Ja sorry, maar 't was mijn instinct. Ik zie ze daar met hun armen in de lucht staan en ik dacht...

LIDY We weten wat gij dacht! En 't was onterecht. Mijn ventje zou nog geen vlieg kwaad doen.

NéNé Maar we dwalen af. We hebben juist gestemd dat ik hier mag komen wonen. Ik zou graag mijn valies uitpakken. Wie brengt mij naar mijn kamer?

LIDY Er is nog helemaal niks gestemd.

NéNé Drie tegen één.

LIDY Als Raf mee mag stemmen, dan Victoor ook.

NéNé Dan nog zijn we gewonnen.

LIDY De persoon over wie er gestemd wordt, doet niet mee. Twee tegen twee.

NéNé Da's vals!

LIDY En bovendien hebt ge Raf niet eens gevraagd of hij wel akkoord is. Ge hebt zomaar zijn arm omhoog gestoken. Dat noem ik pas vals.

NéNé Vraag het hem dan. Vraag hem of ik van hem mag blijven.

We horen een bel weerklinken. Raf voelt zich wat in het nauw gedreven door Lidy en Néné.

RAF Kan dat wachten? Ze bellen.

Raf haast zich weg.

NéNé *(roept hem na)*
Eérsst stemmen!

Maar Raf is al weg.

REBECCA Raf moet niet stemmen. Niemand moet hier stemmen. Het is al lang beslist.

LIDY Zegt wie!

NéNé Zegt zij!

REBECCA Zeg ik ja.

VICTOR (stokend tot Lidy)
Heeft zij meer te zeggen dan gij?

Lidy wil de vraag ontwijken en is opgelucht als Raf terug op komt met groot nieuws.

RAF Er is bezoek!

LIDY Wie is 't?

Iedereen kijkt naar deur hal. Als eerste komt de oude Mon (69) opgereden in een rolwagen. Néné slaakt een korte kreet.

MON *(heeft er plezier in dat hij de boel op stelten zet)*
Goed volk!

LIDY Mon!

REBECCA Bompa!

NéNé *(turend)*
Mijne vent?

MON En ik heb nog iemand meegebracht.

Mon draait snel zijn rolstoel om.

MON Allez, waar blijft ge? Niet verlegen zijn.

Dan zien we Ben wat aarzelend opkomen. Hij is 48 jaar en de ex van Lidy, vader van Rebecca en zoon van Néné en Mon.

BEN Hallo!

REBECCA Papa!!!

Néné Ben?

Grote consternatie bij het gezelschap. Raf en Victor hebben Ben nog nooit gezien. Ook voor Rebecca is het lang geleden. Ben staat klaar met uitgestoken armen naar Rebecca, maar die weigert er op in te gaan. Draait zich boos van hem weg. Mon zit te grinniken. Lidy doet of ze de emoties niet meer aankan en valt met veel misbaar flauw in de armen van de verbouwereerde (trillende) Victor.

LIDY Mijnen ex!

PAUZE

DERDE BEDRIJF

Bijna rechtstreeks vervolg.

*Victor zit de emotioneel aangedane Lidy koelte toe te wuiven.
Ben probeert contact te leggen met de stuurse Rebecca. Raf staat er
argwanend en sceptisch op te kijken.
Mon zit te hele tijd te grinniken in zijn rolstoel en Néné staat tegen hem
te kijken.*

NéNé Hoe durft ge?! Hoe durft ge mij hier lastig te vallen, luie
lamzak! Gij hebt hier niks te zoeken.

MON Jawel. U.

NéNé Mij!

MON En ik heb u gevonden.

NéNé En moest ge daarvoor onzen Ben meebrengen?

MON Hoe geraak ik hier anders?

NéNé Da's geen excuus.

MON Ik excuseer mij ook niet. Gij zoudt u moeten excuseren.
Omdat ge een arme sukkelaar als ik, zomaar aan zijn lot
hebt overgelaten.

NéNé Ge verdient niet beter!

MON Moest ik dan verhongeren?

NéNé Voor mijn part!

MON Wat is de bedoeling Néné? Waarom hebt gij uw valies
gepakt en liet ge mij alleen achter met al mijn miserie?

NéNé Omdat ik mij uw miserie niet meer aantrek! Daarom! Ge
hebt ne keer te veel op mij gevloekt! Sakkermille...

MON Komt dan wat rapper als ik roep! Dan moet ik er niet bij vloeken, potvermiljaar!

Néné is te kwaad om hier op te reageren. Maakt een driftig gebaar naar Mon en gaat dan demonstratief ergens anders staan. Mon laat haar hoofdschuddend begaan.

We horen Lidy jammerend kreunen. Victor geeft tikjes in haar gezicht om haar weer bij haar positieven te krijgen. Maar Lidy is niet echt weg geweest, uiteraard, en de tikjes zijn er te veel aan. Ze houdt Victors hand tegen. Kijkt naar Ben en begint misbaar te maken.

LIDY Da's ook niet toevallig dat die nu weer opduikt.

Iedereen volgt haar blik en kijkt naar Ben. Ben krijgt het in de gaten en kijkt verbaasd om en dan naar Lidy.

BEN Tegen mij?

LIDY Ja tegen u! Tegen wie anders? Wat komt gij doen?

BEN Onze pa brengen.

LIDY Hij is hier nu. Ge kunt gaan.

BEN Hij heeft mij misschien nog nodig. En nu ik hier toch ben, wil ik graag van de gelegenheid gebruik maken mijn dochter nog eens...

Ben wil Rebecca's handen vastnemen.

LIDY Blijft met uw fikken van mijn dochter af.

Victor schrikt van deze krasse taal.

VICTOR Olala!

BEN Ik wil met haar praten.

LIDY Na zoveel jaar? Laatste keer dat ge ons Rebecca zag, moest ze haar...

De rest van de zin zegt ze samen met Rebecca, Néné en Raf.

LIDY, REBECCA, Néné, RAF
...Plechtige Communie nog doen.

BEN Ik wil het goedmaken.

LIDY En we weten allemaal waarom.

Mon komt met zijn karretje tot bij hen gereden.

MON Waarom?

Lidy kijkt snel even naar Victor. Wil niet verraden dat Rebecca rijk is en niet zij.

LIDY *(tot Ben)*

Ge hebt zeker geld nodig? Gij hebt altijd geld nodig. Om het te kunnen verzuipen. Maar 't zal niet waar zijn. Van dit geld blijft gij af!

BEN Welk geld? Ik weet van geen geld.

Néné komt zich weer moeien. Gaat tot vlak voor Ben staan.

NéNé Met wat hebben ze al die sjieke dinges hier gekocht, denkt ge? Met zilverpapier?

MON *(tot Ben)*

Gewonnen met de lotto. Ik was dat vergeten te vertellen.

BEN Allez proficiat.

LIDY Ik geloof er niks van. Zoiets vergeet ge toch niet te vertellen.

MON 't Heeft geen belang. Daarvoor staan we hier niet.

NéNé Waarvoor dan wel?

MON Voor uw schoon ogen, nu goed?

NéNé Voor mijn schoon watte?

MON Ge hebt me wel verstaan.

RAF Hij zei dat hij is gekomen voor uw schoon ogen.

MON *(tot Néné)*

Dove kwak!

NéNé Watte? Dove kwak?

MON Dát heeft ze dan wel verstaan.

NéNé *(met de hand dreigend)*

Als ge niet oppast, kunt ge direct ne kwak krijgen op uwe scheve smoel!

- MON *(lacht)*
Ze ziet mij nog altijd even graag. Na vijftig jaar...
- NéNé Negenenveertig en een klets.
- MON Op die paar maanden zien we niet.
- NéNé Toch wel, want ik heb besloten dat ik met u geen vijftig jaar getrouwd wil zijn.
- MON Dat kunt ge toch niet tegenhouden.
- NéNé Jawel.
- MON Ja? Hoe?
- NéNé Door te scheiden.
- BEN Wilt ge scheiden?
- NéNé Ja.
- MON Niet op letten. Dat zegt ze ook al bijna vijftig jaar.
- NéNé Ik meen het.
- BEN 't Is 't eerste dat ik daarvan hoor.
- LIDY Hoe zou dât komen? Ge laat u jaren niet meer zien. Dan kunt ge niet weten hoe de toestand is.
- BEN We hadden contact.
- LIDY Wie?
- BEN Ik en onze pa.
- NéNé Wat? Achter mijne rug?
- BEN Gij wou van mij niet weten.
- Néné gaat dreigend voor Mon staan.*
- NéNé Mon?

- MON Precies of gij hebt geen geheimen voor mij.
- NéNé Gij hebt altijd alles geweten wat ge moest weten.
- MON Dat weet ik niet.
- NéNé Jawel.
- MON Ik weet niet alles.
- NéNé Wat weet ge niet?
- MON Wie die venten hier zijn bijvoorbeeld.
- VICTOR Neem me niet kwalijk. Ik kreeg niet direct kans mij voor te stellen.
- MON Opzij gij. Eerst dat jong gastje daar.
- RAF Ikke?
- MON Zijn hier jonger gastjes dan gij?
- REBECCA Raf is mijne vriend.
- Néné Dat weet ge toch.
- MON Hoe kan ik dat nu weten? Ik heb die snotaap nog nooit gezien.
- NéNé Maar ik heb u wel verteld dat Rebecca een vriendje had.
- MON En is 't menens?
- RAF Daar moogt ge gerust in zijn.
- MON Manneke, doe mijn kleinkind geen zeer of ik zal u weten te vinden.
- BEN En ik ook!
- LIDY Ochot! Hij zal ook eens iets zeggen.
- VICTOR Nu heb ik mij nog altijd niet mogen voorstellen.
- Victor wordt -tot zijn grote frustratie- straal genegeerd.*
- BEN Ik meen dat! Ik heb mijn dochter dan wel niet veel gezien, maar ik zie ze wel graag. Doodgraag.

NéNé Wat zegt 'm? Kom hier! Dat ik zie wat ge zegt.

BEN Ik zei dat ik ze doodgraag zie.
NéNé Wie? Lidy? Wilt ge ze terug?

VICTOR Excuseer! Mijn naam is...

BEN Ik had het niet over Lidy, maar over ons Rebecca.

NéNé Wat is er van Rebecca?

VICTOR Mag ik?

Ben draait zich om. Wil zich tot Rebecca richten, die naast Victor staat. Komt pal tegenover Victor staan.

BEN Ik zie u graag.

Victor wou zich voorstellen. Schrikt van Ben. Ook Ben schrikt. Beiden slaken een kreet en nemen afstand van elkaar.

NéNé Wat gebeurt er hier allemaal?

MON Houd nu eens twee minuten uwe wafel, tetterwif.

NéNé Maar hij zegt dat hij hem graag ziet.

Néné wijst van Ben naar Victor.

VICTOR Wat?!

Victor begint weer hevig met zijn been te beven.

NéNé Onze zoon is een janet!

MON *(lacht luid)*
Onnozel kieken!

NéNé Is hij het daarom afgebold?

VICTOR Dit is een vergissing! Lidy! Help mij! Vertel het hen.

LIDY Néné, doe niet belachelijk. Victoor is helemaal niet voor de mannen. Hij is voor mij. Alleen voor mij. Ben heeft hij nog nooit gezien.

VICTOR Van geen kanten.

BEN Nu wel.

Ben stapt nuchterig voorbij Victor. Het been van Victor gaat nerveus op en neer.

VICTOR *(verontwaardigd)*
Asjeblief zeg!

Mon ligt in een deuk. Lidy richt zich kwaad tot de flanerende Ben.

LIDY Laat mijn aanstaande gerust.

BEN Uw wat?

REBECCA Aanstaande?

LIDY Mijn aanstaande.

Consternatie. Ook bij Victor. Zijn been begint er nog harder van te trillen.

BEN Gij meent dat.

LIDY Dat had ge niet gedacht hé, dat ik nog ooit van straat zou geraken.

REBECCA Zo ver zijn we nog niet.

VICTOR O maar lang hoeft onze verloving niet te duren. Voor mijn part vliegen we vandaag nog naar Vegas.

NéNé Wat gaat ge daar doen?

MON Op de kaskes spelen?

VICTOR Trouwen!

Lidy valt op een knie voor Victor neer.

LIDY Wilt ge?

VICTOR Ja Lidy... ik wil.

Krijgt het dan lastig om zijn been stil te houden. Lidy omhelst zijn been en davert mee over heel haar lijf. Kijkt uitdagend en zegevierend naar Ben.

LIDY Wat zegt ge daarvan?

BEN Wat moet ik daarvan zeggen?

LIDY Gij zijt bij mijn weten nooit op uw knieën gegaan voor mij.

MON *(tuurt naar het trillende been)*
Ik heb zo de indruk dat het meneer niet bekommt. Ziet 'm trillen. Van den artrose meneer? Kan zeer doen hé.

LIDY *(giechelt koket)*
Da's niet van de artrose.

MON Niet?

LIDY Da's van de seks.

BEN Wat?!

LIDY Zijn been begint te trillen als hij aan seks denkt.

Victor beeft over heel zijn lijf. Lidy houdt zich stevig vast aan zijn been en beweegt mee.

NéNé Wie denkt er hier aan seks?

REBECCA, RAF, Mon, Ben
(driftig wijzend)
Hij!

Victor krijgt het heel kwaad. Alles sloddert. Ook de wangen van zijn gezicht. Lidy staat recht. Probeert hem te kalmeren.

VICTOR Het zijn de emoties. Het wordt mij te veel.

LIDY Mij ook. Wat ze mij allemaal aandoen...

Lidy kijkt beschuldigend naar Ben.

VICTOR *(hapt teatraal naar adem)*
Neem me niet kwalijk. Ik moet even naar buiten...

MON Stinkt het?

LIDY We weten allemaal wie de lucht hier verpest.

MON *(nadrukkelijk snuivend)*
Ik riek niks.

LIDY Kom schat.

Lidy slaat beschermend een arm om de bevende Victor en leidt hem naar uitgang. Beiden af.

Er valt eerst een korte stilte. Het nieuws van een mogelijk huwelijk moet verwerkt worden.

BEN Hoe lang is ze al met die...

RAF *(op z'n Lidy's)*
De naam is Victoor.

BEN Hoe lang is ze al met die Victoor?

RAF Eén nacht.

BEN *(opluchting)*
Ik dacht dat het serieus was.

REBECCA Het is serieus.

BEN Tot hij wakker wordt.

REBECCA Gunt ge 't haar niet? Mag zij niet gelukkig worden?

BEN Ja maar, voor wat blijft hij?

RAF Dat vraag ik mij ook af.

BEN Misschien wel voor haar centen.

REBECCA Zij heeft geen centen.

BEN Maar ze woont hier heel schoon.

MON 't Is te zeggen. Ik wil hier ook wel komen wonen.

Rolt zijn karretje naar het midden van het podium.

NéNé We zijn volzet!

Trekt Mons karretje achteruit en zet hem opzij.

MON Als er plaats is voor u, dan ook voor mij.

NéNé Ik wil niet meer met u onder 't zelfde dak.

MON Gij wilt mij niet meer.

NéNé Ik wil u niet meer.

- MON Maar ik u wel. Hoe gaan we dat oplossen?
- NéNé Niet.
- RAF We zitten hier, denk ik, met een probleem.
- NéNé en MON
Moeit u niet.
- RAF Daar zijn ze 't al over eens.
- NéNé EN MON
Moeit u niet!
- RAF Het kan nog goedkomen.
- NéNé EN MON
Moeit u niet!!!
- RAF Ik zwijg.
- NéNé Wat zegt 'm?
- MON Dat 'm zwijgt.
- NéNé Hij zou beter zwijgen.
- REBECCA *(koel tot Ben)*
Gij zijt zijn zoon. Kan hij niet bij u intrekken?
- BEN Ik heb spijtig genoeg geen plaats. Ik woon op één kamertje... boven een café.
- REBECCA Boven een café. Waarom verschiet ik daar niet van?
- BEN Gij zijt kwaad op mij.
- REBECCA Wat dacht ge?
- BEN Ik weet... Ik heb fouten gemaakt. Maar uw moeder heeft u zeker ook niet de hele historie verteld.
- REBECCA Wat heeft ze mij niet verteld volgens u?
- BEN Och... ik kan maar beter zwijgen.
- REBECCA Waarom begint ge er dan over?

BEN Ik heb niks gezegd. Ik moet nu gaan.

MON Naar waar hebt ge 't?

BEN Naar huis.

NéNé Vergeet dat niet mee te pakken.

Duwt Mon richting Ben.

MON *(tot Ben)*
Wordt het eens geen tijd dat ge de waarheid vertelt?

REBECCA Welke waarheid?

MON Er is altijd maar één waarheid, lief kind. Ik moest zwijgen, want ik mocht niks zeggen van hem. Maar als 't aan mij had gelegen...

BEN Laat maar zo, pa.

NéNé Waarover hebt ge 't?

MON De waarheid!

NéNé Welke waarheid?!

MON *(tot Ben)*
Vertelt gij het of vertel ik het?

BEN Wat voor zin heeft dat nu nog?

REBECCA *(wordt erg ongeduldig)*
Wélke waarheid??!!!

MON Van de soepboer!

NéNé Welke soepboer?

MON Die vroeger bij Ben en Lidy passeerde.

NéNé Dien Italiaan?

MON Die vrouwenzot ja.

NéNé Dat zijn alle Italianen.

RAF Ze hebben die reputatie.

NéNé Wat wilt ge nu eigenlijk zeggen, Mon?

MON Moet ik er een tekeningetje bij maken?

NéNé Ge bedoelt...?

REBECCA Ons ma met de soepboer?

NéNé Allez!

MON *(dubbelzinnig benadrukkend)*
Voor Lidy was 't alle dagen soep met ballekes.

NéNé Gij meent dat.

MON Het werd gezegd.

NéNé Ooh... wat een achterbaks schepsel!

MON Ha ge weet het!

Intussen staat Rebecca het nieuws te verwerken. Ben kijkt haar vol medeleven aan.

BEN Ik was niet van plan om u daarmee lastig te vallen. Maar ja, bompa heeft het nu verklapt.

REBECCA Ik kan het niet geloven. Ons ma?... Met de soepboer?

BEN Maar gij zijt van mij! Dat weet ik wel zeker. In die tijd was alles nog koek en ei.

NéNé Tot gij zijt beginnen drinken!

BEN Van schaamte en verdriet. Heel 't straat wist het. Ze lachten mij uit in mijn gezicht. Ik kon er niet meer tegen.

REBECCA *(krijgt nu heel veel medelijden met zichzelf)*
Ge hebt mij in de steek gelaten... Zomaar ineens. Zonder iets te zeggen. Ik snapte er niks van. Ik was nog zo klein... Ik moest mijn plechtige communie nog doen!

Schrikt van haar eigen uitlating. Kwaad op zichzelf:

REBECCA Nu begin ik dat ook al te zeggen!

RAF *(troostend)*
Ge zijt van slag.

- BEN Ik heb u zeer gedaan. Ik dacht alleen maar aan mezelf. Ik voelde mij ineens zo alleen. Van iedereen verlaten. Zelfs mijn eigen moeder moest van mij niet meer weten.
- NéNé Wat zegt 'm?
- MON Dat gij van hem niet meer wou weten.
- NéNé Niemand heeft mij van de soepboer verteld.
- MON *(gniffelt)*
Ik wist meer dan gij.
- NéNé Ge had het moeten zeggen.
- REBECCA Ja! Ge had het moeten zeggen.
- RAF *(tot Rebecca)*
Verandert dit de zaak?
- REBECCA Ik dacht dat ik iets verkeerd had gedaan en dat hij voor mij was weggebleven.
- BEN Wablief? Maar schatteke toch! Gij waart mijnen oogappel. Altijd geweest en dat is altijd zo gebleven. Vraag maar aan bompa.
- MON Gij waart zijnen oogappel. Dat is altijd zo geweest en dat zal altijd zo blijven.
- BEN Ik ben u blijven volgen. Via bompa.
- NéNé Ge had beter naar mij gebeld.
- BEN Gij waart kwaad op mij.
- NéNé Omdat ik dacht dat ge zomaar waart weggebleven. Dat van de soepboer, dat verandert de zaak.
- RAF Allez! Zijt ge al die jaren voor niks kwaad geweest op uwe zoon.
- BEN *(strekt met zin voor dramatiek de armen uit)*
Make... Kunt ge 't mij vergeven?

Néné staat even te aarzelen. Moet het nog verwerken, maar wil niet liever dan haar zoon terug in de armen sluiten.

- NéNé *(ontroerd)*

Kom hier...

Ben valt zijn moeder emotioneel in de armen. Néné verbergt haar ontroering door eens flink over zijn hoofd te wrijven

NéNé *(lief bedoeld)*
Schobbejak!

MON Wel potverhierenginder... ziet dat af. Ze leggen het bij.
Wie had dat gedacht?

NéNé *(tot Mon)*
Maar met u heb ik nog een eike te pellen. Wat zeg ik? Een heel mand!

MON Begint er maar aan.

NéNé Aan wat?

MON Aan die mand met eikes. Ik hoop wel dat ze gekookt zijn.

NéNé Och gij...!

*Néné doet of ze hem een draai om zijn oren wil verkopen.
Lidy en Victor komen terug binnen.*

NéNé *(sneert denigrerend)*
Ochot, hier zijn ze terug.

LIDY Ik kom maar efkes duidelijk stellen dat het eigenlijk niet aan ons is om plaats te ruimen.

Kijkt beschuldigend en verwijtend naar Ben. Ben blijft er rustig onder.

NéNé *(scherp en in de aanval)*
En wie moet er dan wel weg volgens u?

LIDY Hij natuurlijk.

Wijst naar Ben. Zowel Néné als Rebecca gaan nu verdedigend voor Ben staan.

NéNé Mijn zoon blijft waar hij is.

LIDY Wat krijgen we nu?

VICTOR Ze hebben u niet goed begrepen, Lidy.

NéNé We hebben het maar al te goed begrepen, meneer. En ik zou maar uitkijken als ik u was.

VICTOR Waarom?

NéNé Ge hebt te doen met een valse tik.
LIDY Wablief?

NéNé Een smerige bedriegster!

MON Ze is op dreef mannen!

NéNé Een achterbaks serpent!

LIDY Oh!

VICTOR U bedoelt Lidy?

NéNé Die bedoel ik ja.

VICTOR Excuseert, maar ik laat mijn aanstaande niet uitmaken voor valse tik, smerige bedriegster en achterbaks percent, euh serpent.

LIDY Wat gebeurt er hier allemaal? Rebecca? Gij kijkt zo kwaad naar mij?

REBECCA Wij zijn één en ander over u te weten gekomen.

LIDY Ah ja? Wat dan?

REBECCA Bompa heeft ons iets verteld.

MON Over vroeger.

REBECCA Is 't waar van u en de soepboer?

LIDY Wat?

BEN Ontken het maar niet. Heel 't straat wist het.

MON Soep met ballekes!

LIDY Maar... maar... waar gij nu over begint!

REBECCA Is 't waar, ma?

LIDY Ik snap het niet.

- VICTOR U niet laten intimideren, Lidy. Ze proberen front te vormen tegen u.
- NéNé Wat zegt 'm? Gaat 'm naar 't front?
- MON Van mij mag 'm.
- NéNé Zo'n schijtluis. Wat kunnen ze daarmee doen aan 't front.
- VICTOR Lidy, ik begin hier stilaan genoeg van te krijgen. Laat gij uw aanstaande zomaar beledigen in uw eigen huis?
- REBECCA Excuseer?!
- LIDY *(haastig tot Ben)*
Waarom begint ge nu ineens over de soepboer?
- BEN Omdat ik het voor hem ben afgetrapt!
- LIDY Wablief?
- BEN En doe nu niet alsof ge dat niet wist.
- LIDY Voor de Luigi? 't Is toch over hem dat ge 't hebt?
- BEN En maar komedie spelen.
- VICTOR Wie is Luigi?
- BEN De man waar zij een affaire mee had.
- LIDY Een affaire?
- BEN Een buitenechtelijke verhouding, ja.
- LIDY Maar da's niet waar! Waar haalt ge dat toch uit?
- MON Heel 't straat wist het.
- NéNé Behalve ik. Anders had ik u al lang uw zaligheid gegeven.
- LIDY Daar is niks van aan.
- MON Ontkent ge dat hij altijd na zijn ronde bij u binnen sprong? Pas op, er zijn getuigen.
- LIDY Ja... Hij sprong regelmatig wel eens bij mij binnen.

Victors been begint weer te trillen.

MON Ze bekennt!

REBECCA Mama! Hoe kunt ge?!

LIDY Maar niet voor seks!

Victors been trilt nog meer.

LIDY Ik heb mijn man nooit bedrogen. Zo ben ik niet. Ik zag Ben graag.

NéNé *(tot Raf)*
Wat zei ze?

RAF Dat het niet waar is.

NéNé Ze liegt!

BEN Wat kwam Luigi dan doen na zijn toer?

LIDY Iets anders.

BEN Wat, Lidy?!

LIDY Ik had hem gevraagd om mij te leren koken.

BEN Wablief?

LIDY Gij waart zo zot van de Italiaanse keuken.

BEN Nog altijd.

LIDY En ge hield niet van ravioli uit blik of pizza uit de vriezer.

BEN Nog altijd niet.

LIDY Ik wou echt Italiaans leren koken voor u.

BEN Gij meent dat.

LIDY *(in tranen)*
Ik deed dat voor u, Ben! Om u een plezier te doen. Omdat ik u zo graag zag, mijn teddybeerke.

In een impuls wil Lidy Ben omhelzen maar bedenkt zich snel. Victor ziet zijn aanstaande langzaam ontglippen.

BEN Zegt dat het niet waar is... En ik... stommerik dat ik ben...

*Ben kijkt dan naar Mon, die niet begrijpend in zijn haar zit te krabben.
Ben wordt kwaad.*

BEN Gij... Gij hebt mij dat wijsgemaakt! Gij hebt mij opgestookt tegen mijn vrouw. Gij hebt mij gezegd dat ik horens droeg en dat ik door iedereen werd uitgelachen. Gij! Door u is heel mijn leven naar de kloten!

NéNé *(tot Raf)*
Wat zegt 'm?

RAF Iets over kloten.

NéNé Dàt had ik gehoord. Was de rest nog interessant?

VICTOR Ik denk dat we hier even een pauze moeten inlassen. Iedereen is wat over zijn toeren door al deze mededelingen. Dit moet bezinken.

*Lidy en Ben staan nu naar elkaar te kijken. Is hun scheiding gebaseerd op een dom misverstand?
Victor voelt dat hij moet ingrijpen.*

VICTOR Ik denk dat ge nu wat moet rusten, Lidy. Gaan we naar ons kamer?

LIDY *(ontredderd)*
Beetje rusten ja...

BEN Hebt ge 't nodig? Ik wou anders graag...

VICTOR Meneer, u heeft haar al genoeg lastig gevallen.

BEN Ik heb haar tien jaar gerust gelaten. Twee minuutjes moeten toch nog kunnen. Paar vraagjes, Lidy?

LIDY Ik weet niet...

VICTOR Lidy is moe. Al die beschuldigingen... Ge zoudt van minder.

BEN 't Was niet expres. Hoe kon ik dat nu weten. 't Is allemaal zijn schuld.

Ben wijst kwaad naar Mon.

- MON Begint ge weer?!
- BEN Ik had slimmer moeten zijn. Ik had mijn vrouw moeten vragen of het wel waar was. Maar nee: maakt dat ge daar weg zijt, zei hij.
- NéNé Zei wie?
- BEN Hij daar. Mijn vader. De man die mij Ben heeft genoemd.
- MON *(gniffelt)*
Toch ne schone naam.
- BEN Niet als uw familienaam Dom is.
- RAF Ben Dom.

Raf begint te lachen.

- BEN En da's niet om mee te lachen.
- MON Gij hebt geen humor gij.
- BEN En gij... gij denkt nooit eens aan een ander.
- NéNé Goed gezegd, Ben!
- MON Begint ge weer? Altijd samenspannen tegen mij.
- NéNé Onzen Ben en ik; twee handen op enen buik. Altijd geweest.
- MON Behalve de laatste tien jaar.
- NéNé Door uw toedoen ja! Schobbejak!

Néné geeft Mon een stomp.

Wacht tot ik uw banden plat zet!

Geeft nog een paar meppen op zijn arm.

- MON Houdt uwe wafel, dove kwak!

Mon stoot terug.

- NéNé Houdt 'm zelf, luie lamzak!

Néné haalt weer uit naar Mon.

MON Ik heb het het eerst gezegd. En gij moet naar mij luisteren!

NéNé Ah ja? Waarom?

MON Omdat ge met mij getrouwd zijt.

NéNé Wat?! Als gij denkt dat ik...

MON *(onderbreekt door luider te roepen dan Néné)*
En voor mijn part blijven wij getrouwd. Ook al deugd gij van geen kanten!

NéNé Gij hebt aan mij niks meer te zeggen.

MON Alles!

NéNé Niks!

MON Alles!

*De twee meppen er op los.
Rebecca onderbreekt verbaal met kracht.*

REBECCA Is 't nu gedaan!

Mon en Néné kijken Rebecca verbaasd aan.

MON Zij is begonnen.

NéNé Gij ja!

MON Nee gij!

NéNé Gij!

En weer wordt er op elkaar getikt en gemept.

BEN Laat 'm zeggen. Hij is 't niet waard dat ge u er nog druk in maakt.

REBECCA Het wordt tijd dat we één en ander uitpraten.

VICTOR Dan toch zonder ons. Kom Lidy, wij gaan naar ons kamer.

*Victor neemt Lidy bij de arm en wil haar naar prive-vertrek leiden.
Rebecca grijpt krachtig in.*

REBECCA *(luid)*

Hierrrrrrr blijven!

VICTOR Excuseert?

REBECCA Niemand gaat er hier weg.

VICTOR Praat u zo tegen uw moeder?

BEN *(tot Victor)*
Ze had het tegen u.

VICTOR *(tot Ben)*
Lidy is helemaal overstuur. Door uw toedoen. U moest zich schamen.

BEN Ik wil het goedmaken.

VICTOR Te laat!

BEN 't Is nooit te laat om te klappen. Lidy? Kunnen we misschien efkes apart gaan zitten?

VICTOR Dat gaat niet door.

BEN En waarom niet?

VICTOR Ziet u niet dat zij bijna bezwijkt onder de druk.

LIDY Victoor heeft gelijk. Ik denk dat ik ga flauw vallen.

Lidy houdt dramatisch een hand tegen haar voorhoofd. Zakt lichtjes door haar benen. Licht spottende reacties hierop van Mon, Ben, Rebecca en Raf.

NéNé Wat zei ze?

REBECCA Ma, doe niet onnozel. Gij kunt wel tegen een stootje.

Lidy wou net doen of ze flauw viel. Door de reactie van Rebecca beseft ze dat ze op weinig bijval kan rekenen en staat algauw weer recht. Verongelijkt kijkend naar Rebecca.

VICTOR Lidy, laat u niet doen. Niemand heeft het recht zo tegen u te spreken.

Ben en Raf staan wat apart.

BEN Die vent begint op mijn zenuwen te werken.

RAF Niet alleen op die van u.

REBECCA *(tot Victor)*
Meneer, ik zou het appreciëren als u zou ophouden zich te mengen in deze familiale kwestie.

MON Goed gesproken, Rebecca.

NéNé Wat zei ze?

VICTOR Neem me niet kwalijk, juffrouw, ik heb als aanstaande van uw moeder wel degelijk het recht om mij in familiale kwesties te mengen.

BEN *(het zit hem niet lekker)*
Haar aanstaande... Ge kent ze nog maar één dag.

LIDY En een nacht!

VICTOR Soms is dat genoeg om te weten of ge de vrouw van uw leven hebt ontmoet.

Victor neemt een hand van Lidy en drukt er een zoen op.

BEN Kan zijn. Maar wie zegt dat gij ook de man van haar leven zijt?

Ben haast zich om de andere hand van Lidy te nemen en drukt er ook een zoen op.

Misschien ben ik dat wel?

Lidy weet niet waar ze het heeft. Kijkt van Ben naar Victor en terug. Theatraal kreuntje.

LIDY Oooh?

VICTOR Aha! Nu komt de aap uit de mouw. U wil haar terug. U heeft vernomen dat ze de lotto heeft gewonnen en plots staat u daar.

BEN Ik wist van niks.

MON Klopt. Ik was het vergeten te vertellen.

NéNé Waarover gaat het?

MON Van dat geld.

NéNé Van dat geld dat Rebecca heeft gewonnen?

VICTOR *(even van zijn stuk)*
Nee nee.

NéNé *(denkt dat hij haar naam zegt)*
Ja, wat is 't?

VICTOR Nee nee...

NéNé Ja, wat is 't, zeg ik.

MON Hij heeft het niet tegen u.

NéNé Hij zei toch Néné.

VICTOR Jaja, maar dat was...

Kijkt vragend naar Lidy

VICTOR Gij hebt dat geld toch gewonnen?

LIDY Nee nee...

NéNé *(denkt weer dat ze haar naam hoort. Gepikeerd nu.)*
Ja, wat?!

LIDY Nee nee, Néné, 't is niet tegen u.

NéNé Ge zegt mijn naam!

MON *(lacht)*
Da's pas ne stomme naam: Néné. Nogal wat erger dan Ben. Wat klaagt ge?

BEN Het gaat om de combinatie.

RAF *(gniffelt zachtjes)*
Ben Dom.

BEN En da's niet voor mee te lachen!

VICTOR Het geld is van Rebecca?

REBECCA Ja!

VICTOR Maar ik dacht...

RAF We weten wat gij dacht.

MON Pech hé.

VICTOR Lidy?

LIDY Ik... Ik had het lotje gekocht.

REBECCA Voor mijn verjaardag.

VICTOR Dan is dit huis...

REBECCA Van mij.

VICTOR En de hele inboedel...

REBECCA Van mij.

VICTOR Is er dan geen regeling getroffen ofzo? Per slot van rekening had Lidy het lotje gekocht.

REBECCA Ze mag hier wonen. Maar ik denk dat dat niet meer nodig is als ze met u trouwt. Gij zult uw vrouw allicht liever zelf willen onderhouden.

BEN Nen echte man zou dat doen.

MON Vraag is: is meneer nen echte man?

VICTOR Lidy?

LIDY Ik denk... ik denk dat ik ga flauw vallen...

En Lidy doet haar best om in de armen van Victor flauw te vallen. Die doet echter geen poging haar op te vangen. Het is Ben die Lidy opvangt, ook al weet hij -net als iedereen- dat ze komedie speelt. Victor kijkt iedereen nog eens kwaad aan. Verlaat dan woest de scène.

DOEK

VIERDE BEDRIJF

Nacht.

Buiten Ben, iedereen naar bed. Een enkel sfeervol schemerlampje brandt. Ben zit/ligt in een zetel. Hij drinkt melk. Draagt zelfde kledij als in tweede bedrijf.

Lidy komt op. Eveneens nog in zelfde kledij als in tweede bedrijf. Ze denkt alleen te zijn en loopt naar de bar. Schenkt zich een groot glas whisky uit. Heeft Ben nog altijd niet gezien en zet het glas aan haar lippen.

BEN Kunt ge ook niet slapen?

Lidy verslikt zich. Weet zich niet direct een houding te geven. Zet het glas weg.

LIDY Mij zo doen verschieten.

BEN Sorry, dat was niet de bedoeling. Ik dacht dat ge mij gezien had.

LIDY Ik kwam nog een slaapmutske drinken.

BEN Ik heb ook die gewoonte.

Ben toont zijn glas. Lidy meteen argwanend.

LIDY Wat is dat? Batida de coco?

BEN Melk.

LIDY Met melk?

BEN Gewoon melk. Ik drink niet anders.

LIDY En ik moet dat geloven.

BEN Ge hebt gelijk. Ik durf ook al eens koffie, thee of water te drinken.

LIDY Laat me eens rieken?

Ben reikt Lidy zijn glas aan. Ze ruikt. Gelooft het nog niet en proeft voorzichtig. Trekt een vies gezicht. Geeft Ben het glas terug.

BEN Gelooft ge mij nu?

LIDY Geen alcohol meer?

BEN Da's gedaan. Compleet. Ik was ook geen echte drinker. Ik heb mij een tijdje laten gaan toen ik dacht dat gij te doen had met de soepboer.

LIDY Maar Ben toch! Hoe is dat toch mogelijk. Dat ge zo aan mij hebt kunnen twijfelen.

BEN Stommerik dat ik ben. Ik had het moeten weten. Ge begon inderdaad heel goed te koken. En altijd mijn lievelingsgerechtjes.

LIDY Ik wou u zo graag verwennen, Ben. Ik zag u graag.

BEN Ik u ook. Echt... ik was er kapot van.

LIDY Waarom hebt ge niks gezegd?

BEN Ik wou u niet doen liegen.

LIDY Ge zijt het zomaar afgetrapt.

BEN Ik dacht... als ze gelukkig is met die Italiaan, dan kan ik maar beter mijn schup afkuisen.

LIDY Ge deed het voor mij.

BEN Da's liefde zeker?

LIDY Benneke toch.

BEN Lidy... schat...

Even lijkt het tot een zoen te zullen komen tussen de twee. Dan horen we een geluid van brekend glas. Beiden schrikken. Praten verder op (luide) fluistertoon.

LIDY Wat was dat?

BEN Zijn er hier katten in huis?

LIDY Als ge uw moeder meetelt...

BEN Het kwam van ginder.

LIDY Da's de achterdeur.

Weer horen ze een geluid.

BEN Ik vrees dat we bezoek hebben.

LIDY Zo laat nog?

BEN Ongewenst bezoek.

LIDY Dieven?

BEN Verstoopt u.

LIDY Waar?

BEN Achter de zetel. Kom!

Ben grijpt de paniekerende Lidy bij de arm en trekt haar mee achter de zetel. Beiden profiteren ervan om heel dicht bij elkaar te kruipen. Lidy speelt haar rol van arme, weerloze vrouw en Ben neemt stoere houding van beschermer aan.

We zien de weerschijn van een grote zaklamp. Het licht zwaait over de scène. Een donkere gestalte met bivakmuts komt op. Hij heeft een grote zak bij zich.

Lidy schrikt van de figuur. Vertoont neiging te gaan gillen. Ben legt snel zijn hand op haar mond.

De gestalte loopt naar de zilveren kandelaar. Bekijkt hem nog eens. We horen hem goedkeurend grinniken. Hij steekt de kandelaar dan resoluut in zijn zak.

Lidy krijgt het heel kwaad, maar laat zich gewillig sussen door Ben. Ze houden de dief vanuit hun schuilplaats in de gaten.

De dief wordt afgeleid door het volle glas van Lidy op de bar. Hij brengt het glas naar zich gezicht. Trekt de bivakmuts wat lager om te kunnen ruiken. Als hij overtuigd is dat hij wel degelijk met whisky te maken heeft, gromt hij goedkeurend. Hij rukt de bivakmuts van zijn gezicht.

We herkennen Victor. Hij neemt een flinke slok.

Lidy en Ben schrikken danig en geven hun schuilplaats prijs.

LIDY En hij dronk niet, de leugenaar.

VICTOR Betrappt!

BEN Smeerlap! Ik wist het! Daar waart ge op uit hé. Bedrieger!

LIDY *(hysterisch gillend)*

Dief! Lelijke dief!

VICTOR Stil Lidy. Stil.

Lidy blijft gillen.

BEN Laat maar eens zien wat ge daar in uwe zak hebt.

VICTOR Wilt ge 't zien? Hier zie!

En Victor haalt uit zijn broekzak een (water)pistool. Hij bedreigt er Lidy en Ben mee.

VICTOR Nu hebt ge niet meer zoveel praat hé.

LIDY *(gilt)*
Een pistool! Hij gaat ons dood doen! Hij heeft een pistool!

VICTOR Bek dicht of ik schiet!

LIDY *(blijft gillen)*
Hij gaat schieten! Hij gaat schieten!

VICTOR Niet, als ge braaf zijt. Hier gij!

En voor Ben kan reageren, heeft Victor Lidy vast en drukt zijn pistool tegen haar slaap.

Lidy begint in paniek nog harder te gillen.

Ben maakt kalmerende gebaren, maar is evenzeer in paniek.

VICTOR Zwijgt, zeg ik!

BEN Maar allez Victoor, wat bezielt u? Ge gaat toch geen domme dingen doen.

LIDY Hij gaat schieten! Help mij! Red mij!

VICTOR Is 't nu gedaan?!

Victor weet niets beters te bedenken dan de loop van zijn pistool in Lidy's mond te duwen. Lidy's gillen worden op die manier gesmoord. Haar ogen blijven wijd open gesperd.

BEN Lidy, blij kalm. Hij gaat u niet dood doen. Ge moet kalm blijven. Kalmte kan u redden.

VICTOR *(tot Ben)*
Gij! Vul mijn zak.

*Victor gooit de grote zwarte zak naar Ben.
Ben krijgt meer praat als hij Raf en Rebecca achter Victor ziet
verschijnen. Ze zijn op het lawaai afgekomen. Dragen beiden
nachtkledij. Raf sluipt op Victor af. Ben besluit wat tijd te rekken.*

BEN Uwe zak?

VICTOR Mijne zak ja. En rap.

BEN Beetje plattekes, hé, uwe zak.

*Victor neemt die uitspraak meteen dubbelzinnig op. Zijn been begint te
trillen.*

VICTOR Geen woorden, maar daden.

BEN *(bewust Victor op stang jagend)*
Gij wilt hier met ne volle zak naar buiten wandelen.

VICTOR Nu!

BEN Doet ge dat niet liever zelf?

VICTOR Ik heb mijn handen vol.

BEN Ook niet netjes wat gij daar doet.

VICTOR Komt er nog wat van?

BEN Zoudt ge niet beter uw spel uit Lidy haar mond halen?
Straks stikt ze.

*Victors been begint nog harder te trillen.
Raf gebaart dat Ben verder moet praten. Intussen sluipt hij verder op
Victor af.*

VICTOR Doe voort.

BEN Luister, gij moogt hier alles meepakken wat ge maar wilt.
Maar ge doet haar niks of ge gaat wat meemaken.

VICTOR *(honend lachje)*
Ah ja? En wie gaat ge daarvoor meebrengen?

RAF Mij!

*En Raf overmeestert Victor snel en efficiënt. Hij kan ook het
waterpistool te pakken krijgen.*

REBECCA Ja Raf! Ge hebt 'm!

Raf heeft direct door dat het pistool nep is. Zit het rustig te bestuderen.

VICTOR Los! Laat los!

Ben ontfermt zich over Lidy.

Rebecca toont zich eerder bezorgd om Raf.

BEN Lidy schat, ge zijt nog heel.

LIDY Ik was bijna dood.

BEN Ge zijt gered.

REBECCA Raf? Gaat het?

RAF Met mij wel. Met hem iets minder.

LIDY Hij heeft zijn pistool!

BEN Zijt daar voorzichtig mee, jongen. Ge kunt er gaatjes mee maken.

Raf Zou het? Eens zien.

Raf houdt de tegenstribbelende Victor bij de keel.

LIDY Wat gaat 'm doen?

Raf richt het pistool tegen Victors slaap.

Intussen komen Mon en Néné op het lawaai af. Ook zij zijn in nachtkledij.

NéNé Wat is er gaande?

MON Hebben we iets gemist?

Néné Raftje, wat hebt gij daar? Met geweerkes aan 't spelen?

RAF Spelen zegt ge toch.

REBECCA Stop er nu maar mee, Raf. Ik bel de politie.

VICTOR Geen politie!

MON Maar da's verdomme de Victoor.

NéNé Wie?

- MON Die zwarte daar.
- VICTOR Ik beloof u dat ik mij nooit meer laat zien.
- LIDY Waarom zijt ge teruggekomen, Victoor?
- BEN Is dat niet duidelijk? Om te pikkedieven natuurlijk.
- RAF Hij heeft laten zien wat hij is; nen smerige dief. Ik vind dat we hem een lesje moeten leren.
- REBECCA Laat dat maar aan de politie over.
- RAF Die laten hem direct weer vrij.
- BEN Per slot van rekening is er niks weg.
- LIDY Wat is dat dan in zijne zak?
- RAF Zijne zak? Eens voelen.

En uiteraard profiteert Raf ervan om naar de edele delen van Victor te tasten. Die begint weer heel hevig te beven.

RAF Ik voel niks speciaal.

LIDY Déze zak!

Lidy raapt de zak op de grond op en haalt er de zilveren kandelaars uit.

LIDY Mijn kandelaar!

RAF En wat staat er op het stelen van kandelaars?

Raf richt het pistool op Victors voorhoofd. Klaar om te schieten. Victor knijpt de ogen dicht. Perst de lippen op elkaar. De andere aanwezigen slaan in paniek. Er wordt gegild en geroepen.

REBECCA Nee Raf, niet schieten!

Maar Raf haalt grijnzend de trekker over. Een waterstraal spuit op het voorhoofd van Victor. Die ondergaat gelaten. Eerst een verbaasde stilte. Dan begint het gezelschap opgelucht te lachen.

RAF En nu weg gij.

En Raf verkoopt Victor een trap tegen zijn billen. Victor haast zich jankend weg.

REBECCA Gij wist dat het maar nep was!

RAF Dat had ik direct gezien.

REBECCA *(ontredderd, want danig geschrokken)*
Dat doet ge nooit niet meer.

RAF Sorry schat, 't was te verleidelijk.

Raf trekt Rebecca tegen zich aan. Even later staan ze verliefd te kussen.

Ook Ben en Lidy zoeken toenadering tot elkaar tijdens onderstaande dialoog.

Mon en Néné staan op het voorplan en lachen nog hartelijk na.

NéNé Hebt ge 'm zien lopen?

MON Die heeft zijn bekomst.

NéNé Lang geleden dat ik nog zo gelachen heb.

MON Met mij in de buurt is 't toch altijd ambiance.

NéNé Da's waar.

MON Waarom wilt ge dan weg?

NéNé Omdat ik van u nog nooit ne merci heb gekregen.

MON Zit ge daar op te wachten?

NéNé En dat ge mij eens zegt dat ge mij graag ziet.

MON Maar mijn scheteke toch, ik dacht dat ge dat wel wist. Ik zie u graag, al vijftig jaar.

NéNé Negenveertig en een klets.

MON Ik vind dat we dat moeten vieren.

NéNé Wat!

MON Dat wij mekaar graag zien: al negenveertig jaar en een klets. Wat denkt ge?

Mon maakt hoofdknikje naar de kussende koppeltjes.

NéNé Da's een gedacht.
 (roept naar de koppels)
 Mannekes! Mannekes!

De twee koppels laten elkaar niet los, maar kijken vragend naar Néné.

Néné Ge zijt allemaal uitgenodigd om morgenavond bij ons te
 komen eten.

MON Wat schaft de pot?

Néné SOEP MET BALLEKES !!!

DOEK